

W numerze m.in.:

- ☞ Błogosławiony Kapelan „Solidarności”
- beatyfikacja ks. Jerzego Popiełuszki
- ☞ Komisja Trójstronna
- ☞ Odszedł ks. Henryk Jankowski
- ☞ Uroczystości w Poznaniu i Lublinie
- ☞ Notes Związkowca nr 66

DZIAŁ INFORMACJI
KK NSZZ „SOLIDARNOŚĆ”

Spis treści

WYDARZENIA MIESIĄCY	3
Z OBRAD PREZYDIUM KK	7
POSIEDZENIE Z DN. 8.06.2010 R.	7
POSIEDZENIE Z DN. 15.06.2010 R.	10
POSIEDZENIE Z DN. 22.06.2010	11
POSIEDZENIE Z DN. 1.07.2010 R.	12
POSIEDZENIE Z DN. 27.07.2010 R.	15
DZIAŁ DS. POLITYKI SPOŁECZNEJ	18
DANE GUS.....	18
DZIAŁ DS. WALKI Z BEZROBOCIEM	19
KOMITET MONITORUJĄCY NARODOWY PLAN ROZWOJU /PWW 2004 – 2006/ XVI	19
PISMO WS. SYTUACJI POWODZIOWEJ.....	20
INFORMACJE RÓŻNE	22
BŁOGOSŁAWIONY KAPELAN „SOLIDARNOŚCI”	22
54 ROCZNICA POWSTANIA POZNAŃSKIEGO CZERWCA 56’	27
JAKA PŁACA MINIMALNA W 2011 ROKU?	28
KOMISJA TRÓJSTRONNA.....	28
LUBELSKI LIPIEC	30
ODSZEDŁ KS. HENRYK JANKOWSKI	31
PROJEKTY UNIJNE	31
ARTYKUŁ MIESIĄCA	34
NASZ DUSZPASTERZ.....	34

WYDARZENIA MIESIĄCY

Posiedzenia, opinie, spotkania, konferencje prezydium i Komisji Krajowej

8 czerwca – odbyło się posiedzenie prezydium Komisji Krajowej NSZZ „Solidarność” Prezydium podjęło decyzję ws. opinii o projekcie rozporządzenia MPiPS w sprawie wysokości oraz warunków ustalania należności przysługujących pracownikowi zatrudnionemu w państwowej lub samorządowej jednostce sfery budżetowej z tytułu podróży służbowej na obszarze kraju oraz poza granicami kraju. Podczas posiedzenia rozmawiano m.in. nt. organizacji wystawy rocznicowej w budynku BHP.

15 czerwca – odbyło się posiedzenie prezydium Komisji Krajowej. Prezydium postanowiło, że Związek będzie uczestniczył w tworzącym się konsorcjum na rzecz przygotowania wniosku o dofinansowanie przez KE projektu o roboczym tytule: „Rozstrzygnięcie sporów: Alternatywy dla poprawy stosunków pracy.” Celem projektu jest poprawa Środków Ochrony miejsc pracy i promowania stabilności gospodarczej w kontekście obecnego kryzysu gospodarczego, reform związanych z praktykami zatrudnienia i rynków pracy.

16 czerwca – odbyło się szesnaste posiedzenie Komitetu Monitorującego Narodowy Plan Rozwoju/Podstawy Wsparcia Wspólnoty 2004 – 2006 pod kierownictwem Ministra Rozwoju Regionalnego, Pani Elżbiety Bieńkowskiej z udziałem przedstawicieli Komisji Europejskiej A. Cecillio i K. Ptak. Podsumowano prace wszystkich podkomitetów monitorujących ds. polityk horyzontalnych tj. ds. zatrudnienia i zasobów ludzkich, środowiska, innowacyjności i społeczeństwa informacyjnego, polityki regionalnej i MŚP.

22 czerwca – odbyło się posiedzenie prezydium Komisji Krajowej. Prezydium podjęło decyzję ws. opinii o projekcie ustawy MPiPS o zmianie ustawy o świadczeniu pieniężnym przysługującym osobom deportowanym do pracy przymusowej oraz osadzonym w obozach pracy przez III Rzeszę i Związek Socjalistycznych Republik Radzieckich.

1 lipca – odbyło się posiedzenie prezydium Komisji Krajowej. Prezydium podjęło decyzję ws. opinii o poselskim projekcie ustawy o zmianie ustawy o łagodzeniu skutków kryzysu ekonomicznego dla pracowników i przedsiębiorców.

23 czerwca - odbyło się posiedzenie Komisji Krajowej NSZZ „Solidarność”. Gościem Komisji Krajowej NSZZ "Solidarność" był Jakub Płażyński, syn tragicznie zmarłego w katastrofie smoleńskiej Macieja Płażyńskiego. Przedstawił projekt obywatelski ustawy o repatriacji. Członkowie KK zgodnie wyrazili chęć pomocy w przeforsowaniu ustawy i zbieraniu podpisów. Podczas posiedzenia KK wiele uwagi poświęcono pracy nad unijną strategią gospodarczą 2020, która ma zastąpić strategię lizbońską. Kazimierz Grajcarek, szef Sekretariatu Górnictwa i Energetyki mówił o niekorzystnym wyroku Sądu Najwyższego w sprawie pakietów prywatyzacyjnych w elektrowni Połaniec. Waldemar Dubiński, wiceprzewodniczący Regionu Mazowsze przedstawił sytuację mazowieckich PKS-ów. Krzysztof Zgoda, szef Działu Rozwoju Związku, przedstawił ostatnie działania Akcji „Zorganizowani mają lepiej”. Mówił o wyemitowanych w telewizji spotach reklamowych akcji. Trwa akcja „Uśmiechnięta kasjerka”. Dział Rozwoju Związku KK wraz z Sekretariatem Banków Handlu i Usług walczą o to, aby każdy nowy pracownik marketów miał spotkać się z przedstawicielem „S”.

27 lipca – odbyło się posiedzenie prezydium Komisji Krajowej. Prezydium podjęło decyzję:

- ws. opinii o projekcie ustawy z dnia 29 czerwca 2010 r. o zmianie ustawy o komercjalizacji i prywatyzacji oraz niektórych innych ustaw
- ws. opinii o projekcie rozporządzenia MPiPS zmieniającego rozporządzenie w sprawie szczegółowego trybu przyznawania zasiłku dla bezrobotnych, stypendium i dodatku aktywizacyjnego

Komisja Trójstronna

24 czerwca - Trójstronna Komisja do Spraw Społeczno-Gospodarczych wystąpiła do Rady Ministrów z wnioskiem o zweryfikowanie obowiązujących kwot kryteriów dochodowych uprawniających do świadczeń pomocy społecznej. Po weryfikacji - kwoty kryteriów dochodowych uprawniających do świadczeń pomocy społecznej będą wynosiły:

- dla osoby samotnie gospodarującej – w wysokości nie przekraczającej 546 zł na osobę,
- dla osoby w rodzinie – w wysokości nie przekraczającej 415 zł na osobę.

Przed wnioskiem Trójstronnej Komisji do rządu zespół ds. budżetu wynagrodzeń i świadczeń socjalnych dokonał analizy poziomu minimum egzystencji obliczonego przez Instytut Pracy i Spraw Socjalnych za 2009 r. w zestawieniu z kryteriami dochodowymi obowiązującymi aktualnie w ustawie o pomocy społecznej. Z analizy wynika, że obowiązujące kwoty kryterium dochodowego są niższe niż minimum egzystencji dla wszystkich typów rodzin.

6 lipca - odbyło się posiedzenie Zespołu Trójstronnej Komisji ds. budżetu, wynagrodzeń i świadczeń socjalnych. Niestety dyskusje nad najważniejszymi tematami, czyli wysokością płacy minimalnej w 2011 r. i ścieżką dojścia minimalnego wynagrodzenia do poziomu 50 proc. przeciętnego wynagrodzenia były niemożliwe. Partnerzy społeczni stwierdzili, że należy przełożyć je do czasu przedstawienia przez stronę rządową założeń do projektu ustawy budżetowej na rok 2011. Podczas posiedzenia strona rządowa nie przedstawiła wysokości przeciętnego wynagrodzenia planowanego na 2011 r. Brak danych oraz projektu założeń budżetu państwa na 2011 r. uniemożliwiło przeprowadzenie rozmów i negocjacji. W związku z tym nastąpiła konieczność przesunięcia prac zespołu TK oraz plenarnego posiedzenia TK na późniejszy termin.

30 lipca - podczas posiedzenia Komisji Trójstronnej, przewodniczący Janusz Śniadek wręczył wicepremierowi Waldemarowi Pawlakowi raport dotyczący naruszania ustawy o związkach zawodowych przy opiniowaniu aktów prawnych. NSZZ "Solidarność" wielokrotnie zwracał uwagę na fakt nieprzestrzegania art. 19 ustawy o związkach zawodowych w procesie konsultacji aktów prawnych. Ponieważ zgłaszane na bieżąco zastrzeżenia nie przyniosły pozytywnego skutku. Stąd pomysł zestawienia naruszeń przepisów dotyczących dialogu społecznego na przestrzeni ostatnich dwóch lat. Wręczając raport przewodniczący zwrócił się o interwencję w odpowiednich resortach, aby przypadki opisane w raporcie nie zaburzały procesu konsultacji i nie były powodem zatargów i konfliktów. Dział Polityki Społecznej KK udokumentował 70 naruszeń przepisów od połowy 2008 r. do maja 2010 r. Głównie chodzi o wyznaczenie zbyt krótkiego czasu na wyrażenie opinii do projektów. Najczęściej na liście pojawia się Ministerstwo Pracy i Polityki Społecznej. Szczególnie oburzające jest często używana przez urzędników formuła, że niezgłoszenie uwag w terminie 30 dni będzie traktowane jako akceptacja projektu. Szczytem absurdu jest przesyłanie projektów do konsultacji po czasie określonym jako termin ich zakończenia, albo dwa dni przed zakończeniem konsultacji. Zgodnie z ustawą o związkach zawodowych termin na konsultację aktów prawnych nie powinien być krótszy niż 30 dni. Termin na przedstawienie opinii liczy się od następnego dnia po tym, gdy założenia albo projekt wpłynął związku. Nieprzedstawienie opinii w wyznaczonym terminie uważa się, za rezygnację z prawa jej wyrażania, a nie jak zastrzegają przedstawiciele ministerstw, akceptację projektu. Celem tego raportu jest poprawa dialogu pomiędzy rządem a związkami zawodowymi.

Protesty, manifestacje, spory, akcje strajkowe, zawarte porozumienia w zakładach pracy

15 czerwca - w godz. 14.00 - 15.00 pod Urzędami Wojewódzkimi i pod gmachem Ministerstwa Edukacji Narodowej odbyły się organizowane przez NSZZ „Solidarność” pikety i inne formy protestu przeciwko niekorzystnym projektom zmian w oświacie. Ministrowi Edukacji Narodowej i Wojewodom zostanie wręczona petycja do Rządu z żądaniem podjęcia do 30 czerwca br. dwustronnych rozmów MEN - NSZZ „S” na temat 21 postulatów dla Naprawy

Polskiej Oświaty. W tym dniu szkoły i placówki oświatowe były oflagowane. NSZZ „S” domaga się między innymi:

- odstąpienia od planów likwidacji lub niekorzystnych zmian w Karcie Nauczyciela,
- rzeczywistego DIALOGU z MEN w sprawach oświatowych,
- odstąpienia od obowiązkowych, niepłatnych godzin pracy nauczycieli,
- zagwarantowania równych praw pracowniczych wszystkim nauczycielom,
- odstąpienia od ostatnich propozycji niekorzystnych zmian w szkolnictwie specjalnym.

23 czerwca - „Solidarność” w Fiacie nie zgadza się na wprowadzenie w tyskiej fabryce kolejnych rozwiązań z tzw. ustawy antykryzysowej. Szefowie zakładu chcą wprowadzić elastyczny czas pracy i wydłużony okres rozliczeniowy. Te rozwiązania biją pracowników po kieszeni, bo ludzie tracą pieniądze za nadgodziny i za pracę w soboty. W dodatku oznacza to też, że w zależności od widzimisię pracodawcy mogą pracować raz cztery godzinny dziennie, innym razem 12 godzin, bez żadnej dodatkowej gratyfikacji. Zdaniem związkowców z "Solidarności" ograniczenie uprawnień pracowników we włoskich fabrykach należących do koncernu Fiata odbije się również na polskich pracownikach koncernu.

23 czerwca - górnicy ze wszystkich central protestowali przed siedzibą Kompanii Węglowej przeciwko planom likwidacji kopalni Halemba-Wirek w Rudzie Śląskiej. Szef górniczej Solidarności Dominik Kolorz podkreślał podczas manifestacji, że obrona miejsc pracy w rudzkiej kopalni wymaga współdziałania wszystkich związków. Ostatnie lata potwierdziły, że tylko wspólne działania organizacji związkowych przynoszą pozytywny skutek. Już od kilku lat nie ma podziału między organizacjami związkowymi działającymi w górnictwie. Związkowcy zgodnie stwierdzili, że nie zgodzą się na zamknięcie kopalni zatrudniającej 4,7 tysiąca osób. Fatalne wyniki finansowe Halemba-Wirka (w zeszłym roku kopalnia przyniosła 323 mln zł straty) są – zdaniem protestujących – skutkiem złego zarządzania i braku niezbędnych inwestycji. Demonstranci przekazali władzom Kompanii Węglowej plan ratunkowy dla Halemba, który ma poprawić sytuację finansową kopalni, przy jednoczesnym zachowaniu ilości miejsc pracy. Przed siedzibą Kompanii protestowało około 1000 górników, ale nikt z władz Kompanii nie wyszedł do strajkujących górników.

9 lipca – w referendum przeprowadzonym przez NSZZ „Solidarność” w częstochowskich zakładach TRW 96 proc. głosujących opowiedziało się za podjęciem akcji strajkowej w przypadku braku porozumienia z pracodawcą. Organizacja zakładowa pozostaje w sporze zbiorowym z pracodawcą.

13 lipca - ponad 95 proc. pracowników spółki Nitroerg w Krupskim Młynie w Bieruniu głosujących w referendum strajkowym opowiedziało się za przystąpieniem do protestu. W zakładach trwa spór zbiorowy z pracodawcą Strona związkowa domaga się podwyżek płac o 25 proc. średniej zakładowej, podpisania pakietu socjalnego oraz poprawy warunków bhp.

14 lipca - w godzinach 13.00-15.00 Sekcja Krajowa Pracowników Telekomunikacji NSZZ „Solidarność” zorganizowała pikietę przed Ambasadą Republiki Francuskiej w Warszawie. W pikiecie brali udział pracownicy oraz członkowie zakładowych organizacji związkowych działających w firmach z kapitałem francuskim m.in. w Telekomunikacji Polskiej, PTK Centertel, TP EmiTel oraz Elektrowni Rybnik SA, Zespołu Elektrociepłowni Wrocławskich KOGENERACJA S.A. Pikieta była wyrazem dezaprobaty dla działań Zarządów tych spółek, która skutkuje kolejnymi wydzieleniami. Dotychczasowe wystąpienia skierowane do Prezesa Zarządu TP SA i Prezesa Zarządu France Telecom pozostały bez odzewu. TP SA wchodząca w skład Grupy FT prowadzi politykę zmierzającą do maksymalnych wydzieleni pracowników poza spółki TP i PTK. Wiąże się to z pogorszeniem warunków pracy i niekorzystnie wpłynie na poziom świadczonych usług. Negatywne doświadczenia przyniosły wcześniejsze wydzielenia, w tym program Praca za Pracownika dotyczący pracowników obsługi technicznej.

16 lipca – w związku z bardzo trudną sytuacją ekonomiczną Fabryki Samochodów Osobowych i zagrożeniem jej dalszego bytu oraz możliwością utraty zatrudnienia przez blisko 2 tysiące pracowników – związkowcy z „Solidarności” zorganizowali spotkanie z politykami. Kierownictwo załogi FSO wręcza wszystkim pracownikom wypowiedzenia zmieniające warunki płacy – obniżenie zarobków o 24 lub 27 procent w zależności od wysokości dotychczasowego wynagrodzenia.

23 lipca – prezydium Zarządu Regionu NSZZ „Solidarność” Pomorza Zachodniego z niepokojem i oburzeniem przyjęło informację o negatywnym rozstrzygnięciu przetargu na majątek Stoczni szczecińskiej Nowa. Zdaniem związkowców doszło do kolejnego haniebnego oszustwa, wykazującego kompletny brak kompetencji i dyletanctwo dób odpowiedzialnych za rozwiązanie tego problemu. Prezydium domaga się od rządu natychmiastowego wyjaśnienia wszelkich okoliczności, które doprowadziły do takiej sytuacji.

Uroczystości, konferencje, seminaria, pielgrzymki organizowane przez NSZZ „Solidarność”

6 czerwca - ponad 20 tys. członków NSZZ "Solidarność" wzięło udział w niedzielnej beatyfikacji ks. Jerzego Popiełuszki. Kapelan "Solidarności" został beatyfikowany jako męczennik za wiarę. Ksiądz Jerzy Popiełuszko był uosobieniem tego, czym był Sierpień, czym była i jest „Solidarność”. Beatyfikacja kapelana „Solidarności” w przededniu 30. rocznicy Sierpnia’80 jest wielkim darem, dla Polski, dla Kościoła i dla „Solidarności”. Przede wszystkim dlatego, że daje szansę przypomnienia zwłaszcza młodemu pokoleniu, czym była i jest „Solidarność” - mówi Janusz Śniadek, przewodniczący Komisji Krajowej NSZZ „Solidarność”. Uroczystości beatyfikacyjne odbyły się na Placu Piłsudskiego. Przewodniczył im abp. Angelo Amato, prefekt Kongregacji ds. beatyfikacji i kanonizacji. Relikwie ks. Jerzego Popiełuszki wniesiono do Panteonu Wielkich Polaków w Świątyni Opatrzności Bożej. Umieszczone w szklanej szkatule spoczęły obok symbolicznego grobu Jana Pawła II, pod portretem kapelana ludzi pracy.

17 lipca - w Gdańsku odbyły się uroczystości pogrzebowe ks. Prałata Henryka Jankowskiego. Ksiądz Henryk Jankowski był i jest ikoną Solidarności - powiedział w kazaniu podczas mszy pogrzebowej b. proboszcza parafii św. Brygidy w Gdańsku metropolita gdański abp Sławoj Leszek Głódź. - Żegnaj rycerzu Rzeczypospolitej - mówił podczas homilii, wielokrotnie przerywanej oklaskami, gdański hierarcha. Jak podkreślił abp Głódź, wiadomość o śmierci prałata Jankowskiego obiegła całą Polskę i "poruszyła wiele serc czasami wydawało się wystygłych i niechętnych". W imieniu NSZZ "Solidarność" ks. Prałata Henryka Jankowskiego pożegnał przewodniczący Janusz Śniadek. Przewodniczący Komisji Krajowej przypomniał o roli kościoła w odzyskaniu przez Polskę niepodległości. - Bez Was wspianiałych kapłanów tak licznie tu obecnych! Bez polskiego kościoła nie byłoby Wolnej Polski!! Solidarność - urodziła się z Matką Boską na bramach strajkujących zakładów.

24 lipca – obchodzono 30 rocznicę strajków na Lubelszczyźnie. Strajki wybuchły 8 lipca i zakończyły się 24 lipca 1980 r. a określa się jako „Lubelski Lipiec”. Strajki były związane z głębokim kryzysem gospodarczym w PRL w końcu lat siedemdziesiątych. Ich bezpośrednią przyczyną było wprowadzenie przez komunistyczne władze kolejnych podwyżek cen. W trakcie strajków, po raz pierwszy zastosowano demokratyczną formę protestu – robotnicy pozostali w swoich zakładach pracy, utworzyli komitety strajkowe, wysunęli postulaty, negocjowali ich realizację z władzami. Strajkujący obok postulatów socjalnych wysunęli także postulaty polityczne, domagając się m.in. zaprzestania represji wobec ich uczestników, wolności słowa oraz demokratycznych wyborów do rad zakładowych. „Lubelski Lipiec” był początkiem walki NSZZ „Solidarność” o wolną i demokratyczną Polskę. Walka ta przyniosła upragnioną wolność nie tylko Polsce, ale zapoczątkowała rozpad całego komunistycznego systemu w Europie i na świecie. W uroczystościach 30. rocznicy Lubelskiego Lipca wzięły udział przewodniczący KK NSZZ „Solidarność” Janusz Śniadek. Podczas uroczystości odsłonięto nowy Pomnik Wdzięczności, który zastąpił postawiony przed trzydziestoma laty Krzyż Wdzięczności.

Z OBRAD PREZYDIUM KK

POSIEDZENIE Z DN. 8.06.2010 R.

Decyzja Prezydium KK nr 123/10

ws. opinii o projekcie rozporządzenia MPiPS w sprawie wysokości oraz warunków ustalania należności przysługujących pracownikowi zatrudnionemu w państwowej lub samorządowej jednostce sfery budżetowej z tytułu podróży służbowej na obszarze kraju oraz poza granicami kraju

Prezydium Komisji Krajowej NSZZ „Solidarność” nie wnosi uwag do projektu rozporządzenia Ministra Pracy i Polityki Społecznej z dnia 22 kwietnia 2010 r. w sprawie wysokości oraz warunków ustalania należności przysługujących pracownikowi zatrudnionemu w państwowej lub samorządowej jednostce sfery budżetowej z tytułu podróży służbowej na obszarze kraju oraz poza granicami kraju.

Decyzja Prezydium KK nr 124/10

ws. wykreślenia MKK przy Regionalnej Dyrekcji Lasów Państwowych w Toruniu z rejestru

Prezydium Komisji Krajowej NSZZ „Solidarność” na mocy uchwał KK nr 29/04 oraz nr 555/96, w związku z zarejestrowaniem Międzyregionalnej Sekcji Pracowników Leśnictwa NSZZ „Solidarność” przy RDLP w Toruniu skreśliła z rejestru Międzyzakładową Komisję Koordynacyjną przy Regionalnej Dyrekcji Lasów Państwowych w Toruniu zarejestrowaną pod nr 76 w Krajowym Rejestrze MKK.

Decyzja Prezydium KK nr 125/10

ws. zgody na użycie nazwy i znaku NSZZ „Solidarność”

Prezydium Komisji Krajowej NSZZ „Solidarność” wyraża zgodę na objęcie patronatu honorowego nad akcją promocyjną „Dukat Lokalny” związanego z 30. rocznicą Podpisania Porozumień Sierpniowych oraz zamieszczenie przez Mennicę Polską S.A. informacji o patronacie NSZZ „Solidarność” we wszystkich materiałach promocyjnych związanych z emisją dukata.

Prezydium KK wyraża zgodę na użycie nazwy i znaku NSZZ „Solidarność” w związku z emisją „Dukat Lokalny” związanego z 30. rocznicą Podpisania Porozumień Sierpniowych.

Decyzja Prezydium KK nr 126/10

ws. zgody na użycie nazwy i znaku NSZZ „Solidarność”

Prezydium Komisji Krajowej NSZZ „Solidarność” wyraża zgodę na objęcie patronatu honorowego nad albumem „Kapelan” będącego fotograficzno-literacką opowieścią o Księdzu Jerzym Popiełuszcze.

Prezydium KK wyraża zgodę na użycie nazwy i znaku NSZZ „Solidarność” na czwartej okładce albumu wydanego przez Biały Kruk Sp. z o.o.

Decyzja Prezydium KK nr 127/10

ws. zgody na użycie nazwy i znaku NSZZ „Solidarność”

Prezydium Komisji Krajowej NSZZ „Solidarność” na wniosek Biura Terenowego w Tarnowskich Górach przy akceptacji Zarządu Regionu Śląsko-Dąbrowskiego wyraża zgodę na użycie nazwy i znaku NSZZ „Solidarność” dla ronda u zbiegu ulic Legionów, Gliwickiej, Wyszyńskiego w Tarnowskich Górach.

Decyzja Prezydium KK nr 128/10

ws. zgody na użycie nazwy i znaku NSZZ „Solidarność”

Prezydium Komisji Krajowej NSZZ „Solidarność” wyraża zgodę na użycie nazwy i znaku NSZZ „Solidarność” na okładce oraz wewnątrz dwutomowej „Bibliografii czasów Solidarności (1980 – 1981)”, wydanej przez Wojewódzką i Miejską Bibliotekę Publiczną im. Josepha Conrada Korzeniowskiego w Gdańsku.

Decyzja Prezydium KK nr 129/10

ws. zgody na użycie nazwy i znaku NSZZ „Solidarność”

Prezydium Komisji Krajowej NSZZ „Solidarność” na wniosek Zarządu Regionu Środkowoschodniego wyraża zgodę na użycie nazwy i znaku NSZZ „Solidarność” na folderach, zaproszeniach i plakatach do wystawy naukowej pt. „Zaczęło się w lipcu. Solidarność na Lubelszczyźnie 1980 – 1989” zorganizowanej przez Oddziałowe Biuro Edukacji Publicznej Instytutu Pamięci Narodowej.

Decyzja Prezydium KK nr 130/10

ws. zgody na użycie nazwy i znaku NSZZ „Solidarność”

Prezydium Komisji Krajowej NSZZ „Solidarność” wyraża zgodę na użycie nazwy i znaku NSZZ „Solidarność” na okolicznościowych, pamiątkowych medalach, przygotowanych przez Urząd Miasta Zgierza. Medale te będą przyznawane osobom zasłużonym dla NSZZ „Solidarność” i tym, którzy poprzez swoje działania przyczynili się do przywrócenia wolności w naszym kraju.

Decyzja Prezydium KK nr 131/10

ws. dotacji finansowych

(do użytku służbowego)

Decyzja Prezydium KK nr 132/10

**ws. pomocy z Krajowego Funduszu Pomocy dla członków NSZZ „Solidarność”
szykanowanych za działalność związkową**

(do użytku służbowego)

Decyzja Prezydium KK nr 133/10

ws. organizacji wystawy rocznicowej w budynku BHP

(do użytku służbowego)

Decyzja Prezydium KK nr 134/10

ws. wniosku do KFS o refundację kosztów manifestacji

(do użytku służbowego)

Decyzja Prezydium KK nr 135/10

ws. wykonania praw właścicielskich w PPUH „Dekom” Sp. z o.o.

(do użytku służbowego)

Decyzja Prezydium KK nr 136/10

ws. wykonania praw właścicielskich w TYSOL Sp. z o.o.

(do użytku służbowego)

Decyzja Prezydium KK nr 137/10

ws. wykonania praw właścicielskich w Solkarta Sp. z o.o.

(do użytku służbowego)

Decyzja Prezydium KK nr 138/10

ws. wykonania praw właścicielskich w spółce Fundusz Gospodarczy Sp. z o.o.

(do użytku służbowego)

Stanowisko Prezydium KK nr 139/10

ws. beatyfikacji Kapelana NSZZ „Solidarność” księdza Jerzego Popiełuszki

Prezydium Komisji Krajowej NSZZ „Solidarność” wyraża podziękowanie tysiącom członków NSZZ „Solidarność”, którzy wzięli udział w uroczystościach beatyfikacyjnych księ-

dza Jerzego Popiełuszki. W sposób szczególny dziękujemy pocztom sztandarowym z kilkuset organizacji związkowych z całego kraju.

Przyjechaliśmy do Warszawy z całego kraju podziękować naszemu błogosławionemu patronowi za jego świadectwo życia i męczeńskiej śmierci, za prawdę, którą głosił, a która dla nas pozostanie wielkim wezwaniem do służby drugiemu człowiekowi.

Błogosławiony ksiądz Jerzy Popiełuszko, kapelan NSZZ „Solidarność” pozostał do końca wierny wartościom, które są niezmiennie fundamentem naszego Związku – wiary w Boga, umiłowaniu wolności Ojczyzny i godności człowieka pracy.

W imieniu NSZZ „Solidarność” wyrażamy wdzięczność Jego Świątobliwości Benedyktowi XVI za akt beatyfikacji przypadający w szczególnym czasie – 30-tej rocznicy powstania „Solidarności”.

Dzień beatyfikacji księdza Jerzego jest dla nas też okazją do słów wdzięczności kierowanych do wszystkich kapłanów – w szczególności duszpasterzy ludzi pracy – za ich trud w codziennej posłudze.

Prezydium KK apeluje do członków i sympatyków NSZZ „Solidarność” o jak najliczniejszy udział w najbliższych uroczystościach związanych z beatyfikacją księdza Jerzego w Białymstoku, Warszawie i Katowicach.

POSIEDZENIE Z DN. 15.06.2010 R.

Decyzja Prezydium KK nr 140/10

ws. zgody na użycie znaku graficznego NSZZ „Solidarność”

Prezydium Komisji Krajowej NSZZ „Solidarność” na wniosek Komisji Zakładowej przy Wojewódzkim Ośrodku Ruchu Drogowego w Bielsku-Białej przy akceptacji Zarządu Regionu „Podbeskidzie” wyraża zgodę na użycie nazwy i znaku graficznego NSZZ „Solidarność” wraz z „Mira Polska” na okładce kodeksu drogowego.

Decyzja Prezydium KK nr 141/10

ws. zgody na użycie znaku graficznego NSZZ „Solidarność”

Prezydium Komisji Krajowej NSZZ „Solidarność” wyraża zgodę na użycie nazwy i znaku graficznego NSZZ „Solidarność” w nadruku na koszulkach wykonanych przez osoby niepełnosprawne z Fundacji „Sprawni inaczej”.

Decyzja Prezydium KK nr 142/10

ws. przekazania środków wspierania statutowych zadań Związku

(do użytku służbowego)

Decyzja Prezydium KK nr 143/10

ws. Projektu tytuł roboczy „Rozstrzygnięcie sporów: Alternatywy dla poprawy stosunków pracy”

Prezydium Komisji Krajowej NSZZ „Solidarność” postanawia, że Związek będzie uczestniczył w tworzącym się konsorcjum na rzecz przygotowania wniosku o dofinansowanie przez KE projektu o roboczym tytule: „Rozstrzygnięcie sporów: Alternatywy dla poprawy stosunków pracy.”

Celem projektu jest poprawa Środków Ochrony miejsc pracy i promowania stabilności gospodarczej w kontekście obecnego kryzysu gospodarczego, reform związanych z praktykami zatrudnienia i rynków pracy.

Prezydium deklaruje udział w działaniach projektowych jako partner.

Z ramienia Prezydium odpowiedzialni za realizację ww. projektu będą:

1. Maciej Jankowski – Zastępca Przewodniczącego KK
2. Stefan Kubowicz – Skarbnik KK
3. Józef Mozolewski – Członek Prezydium KK

POSIEDZENIE Z DN. 22.06.2010

Decyzja Prezydium KK nr 144/10

ws. upoważnienia do podpisania weksla dot. projektu pt. „Kwalifikacje zawodowe dziś i jutro – badanie adaptacyjności przedsiębiorstw i pracowników w sektorze hutnictwa i stali”

Prezydium Komisji Krajowej NSZZ „Solidarność” na mocy decyzji Prezydium KK nr 238/09 z 9 grudnia 2009 r. upoważnia do podpisania weksla, dotyczącego projektu pt. „Kwalifikacje zawodowe dziś i jutro – badanie adaptacyjności przedsiębiorstw i pracowników w sektorze hutnictwa i stali” w ramach Programu Operacyjnego Kapitał Ludzki, konkurs PO KL/2.1.2/2009/I, spośród swojego składu następujące osoby:

1. Jacka Rybickiego – Sekretarz KK
2. Stefana Kubowicza – Skarbnik KK
3. Bogdana Kubiaka – członek Prezydium KK

Decyzja Prezydium KK nr 145/10

ws. opinii o projekcie ustawy MPiPS o zmianie ustawy o świadczeniu pieniężnym przysługującym osobom deportowanym do pracy przymusowej oraz osadzonym w obozach pracy przez III Rzeszę i Związek Socjalistycznych Republik Radzieckich

Prezydium Komisji Krajowej NSZZ „Solidarność” nie wnosi uwag do projektu ustawy Ministra Pracy i Polityki Społecznej o zmianie ustawy o świadczeniu pieniężnym przysługującym osobom deportowanym do pracy przymusowej oraz osadzonym w obozach pracy przez III Rzeszę i Związek Socjalistycznych Republik Radzieckich.

Decyzja Prezydium KK nr 146/10

ws. zgody na użycie nazwy i znaku graficznego NSZZ „Solidarność”

Prezydium Komisji Krajowej NSZZ „Solidarność” wyraża zgodę na użycie nazwy i znaku graficznego NSZZ „Solidarność” oraz logo XXX rocznicy powstania NSZZ „Solidarność” na jednokrotną, okolicznościową emisję srebrnych sztabek i monet zastępczych, których emitentem jest firma E-SZTABKI – SREBRNA MENNICA.

Decyzja Prezydium KK nr 147/10

ws. przedstawiciela NSZZ „Solidarność” na posiedzenie Komitetu Monitorującego Sektorowy Program Operacyjny Wzrost Konkurencyjności Przedsiębiorstw

Prezydium Komisji Krajowej NSZZ „Solidarność” zgłasza Agnieszkę Kochańską do reprezentowania Związku podczas posiedzenia Komitetu Monitorującego Sektorowy program Operacyjny Wzrost Konkurencyjności Przedsiębiorstw w dniu 29 czerwca 2010 roku.

POSIEDZENIE Z DN. 1.07.2010 R.

Decyzja Prezydium KK nr 148/10

ws. opinii o poselskim projekcie ustawy o zmianie ustawy o łagodzeniu skutków kryzysu ekonomicznego dla pracowników i przedsiębiorców

Prezydium Komisji Krajowej NSZZ „Solidarność” stwierdza, że opiniowanie poselskiego (PSL) projektu ustawy o zmianie ustawy o łagodzeniu skutków kryzysu ekonomicznego dla pracowników i przedsiębiorców jest nieuzasadnione ponieważ ustawa i jej zmiany są przedmiotem prac Trójstronnej Komisji do Spraw Społeczno-Gospodarczych.

Decyzja Prezydium KK nr 149/10

ws. zgody na użycie nazwy i znaku graficznego NSZZ „Solidarność”

Prezydium Komisji Krajowej NSZZ „Solidarność” na wniosek Parlamentu Europejskiego, wszystkich grup politycznych w PE i władz miasta Brukseli wyraża zgodę na użycie nazwy i znaku graficznego NSZZ „Solidarność” dla promenady zlokalizowanej w pobliżu budynku PE w Brukseli oraz na kasku robotniczym przygotowanym na uroczystość z tej okazji.

Decyzja Prezydium KK nr 150/10

ws. zgody na użycie nazwy i znaku graficznego NSZZ „Solidarność”

Prezydium Komisji Krajowej NSZZ „Solidarność” wyraża zgodę na użycie nazwy i znaku graficznego NSZZ „Solidarność” na okolicznościowych kartkach pocztowych z okazji XXX rocznicy powstania NSZZ „Solidarność” przygotowanych i wydanych przez Poczta Polska Nowy Sącz.

Decyzja Prezydium KK nr 151/10

ws. zgody na użycie nazwy i znaku graficznego NSZZ „Solidarność”

Prezydium Komisji Krajowej NSZZ „Solidarność” przy akceptacji Zarządu Regionu Wielkopolska na wniosek Rady Miejskiej w Wolsztynie wyraża zgodę na użycie nazwy i znaku graficznego NSZZ „Solidarność” dla ronda u zbiegu ulic Wschowskiej, Wodnej, Poznańskiej i Drzymały w Wolsztynie.

Decyzja Prezydium KK nr 152/10

ws. pomocy z Krajowego Funduszu Pomocy dla członków NSZZ „Solidarność” szykanowanych za działalność związkową

(do użytku służbowego)

Decyzja Prezydium KK nr 153/10

ws. upoważnienia do podpisania protokołu dodatkowego nr 3 do Porozumienia o stosowaniu PUZP dla Pracowników Państwowych Instytucji Kultury zawartego w dniu 29 kwietnia 1997 r. do pracowników instytucji kultury zatrudnionych w wojskowych jednostkach organizacyjnych sfery budżetowej

Prezydium Komisji Krajowej NSZZ „Solidarność” upoważnia członków Prezydium Komisji Krajowej NSZZ „Solidarność”: Bogdana Kubiaka oraz Juliana Andrzeja Koneckiego do podpisania w imieniu NSZZ „Solidarność” protokołu dodatkowego nr 3 do Porozumienia o stosowaniu Ponadzakładowego Układu Zbiorowego Pracy dla Pracowników Państwowych Instytucji Kultury zawartego 29 kwietnia 1997 roku do pracowników instytucji kultury zatrudnionych w wojskowych jednostkach organizacyjnych sfery budżetowej.

Decyzja Prezydium KK nr 154/10

ws. upoważnienia do podpisania protokołu dodatkowego nr 25 do PUZP dla pracowników Wojskowych Jednostek Organizacyjnych Sfery Budżetowej

Prezydium Komisji Krajowej NSZZ „Solidarność” upoważnia członków Prezydium Komisji Krajowej NSZZ „Solidarność”: Bogdana Kubiaka oraz Juliana Andrzeja Koneckiego do podpisania w imieniu NSZZ „Solidarność” protokołu dodatkowego nr 25 do Ponadzakładowego Układu Zbiorowego Pracy dla Pracowników Wojskowych Jednostek Organizacyjnych Sfery Budżetowej z dnia 8 czerwca 1998 roku.

Decyzja Prezydium KK nr 155/10

ws. Projektu tytuł roboczy „Platforma współpracy polskich partnerów społecznych na rzecz skutecznego uczestnictwa w europejskim dialogu społecznym”

Prezydium Komisji Krajowej NSZZ „Solidarność” biorąc pod uwagę istotę i wagę przygotowywanego projektu, a także szeroką akceptację partnerów społecznych postanawia złożyć projekt pt. „Platforma współpracy polskich partnerów społecznych na rzecz skutecz-

nego uczestnictwa w europejskim dialogu społecznym” do MPiPS jako propozycji na projekt systemowy.

Z ramienia Prezydium KK odpowiedzialni za realizację wyżej wymienionego projektu będą.

1. Maciej Jankowski – Zastępca Przewodniczącego KK
2. Józef Mozolewski - Członek Prezydium KK

Decyzja Prezydium KK nr 156/10

ws. Projektu tytuł roboczy „Dialog społeczny w procesie poszerzenia UE i integrowania się nowych państw członkowskich w UE

Prezydium Komisji Krajowej NSZZ „Solidarność” postanawia, że Związek będzie składał wniosek do EZA o dofinansowanie projektu o roboczym tytule projektu o tytule roboczym „Dialog społeczny w procesie poszerzenia UE i integrowania się nowych państw członkowskich w UE.

Celem projektu jest zapoznanie uczestników seminarium ze strukturami i formami europejskiego dialogu społecznego, dokonanie oceny uczestnictwa organizacji związkowych z nowych krajów członkowskich w strukturach i procesach europejskiego dialogu społecznego, opis i ocena rozwoju dialogu społecznego na poziomie krajowym, szczegółowa charakterystyka dialogu społecznego przed wejściem do UE i aktualnie w wybranych obszarach.

Z ramienia Prezydium KK odpowiedzialni za realizację wyżej wymienionego projektu będą.

1. Maciej Jankowski – Zastępca Przewodniczącego KK
2. Józef Mozolewski - Członek Prezydium KK

Decyzja Prezydium KK nr 157/10

ws. upoważnienia

Prezydium Komisji Krajowej NSZZ „Solidarność” upoważnia Stefana Kubowicza – Skarbnika KK oraz Zbigniewa Kruszyńskiego – Członka Prezydium KK do wydania stanowiska NSZZ „Solidarność” ws. projektu ustawy Ministra Finansów o zmianie ustawy o finansach publicznych, na użycie Trójstronnej Komisji ds. Społeczno-Gospodarczych.

Decyzja Prezydium KK nr 158/10

ws. upoważnienia do podpisywania umów

Prezydium Komisji Krajowej NSZZ „Solidarność” upoważnia dwie osoby z czterech niżej wymienionych:

1. Janusza Śniadka – Przewodniczącego KK
2. Macieja Jankowskiego – Zastępcę Przewodniczącego KK
3. Jerzego Langera – Zastępcę Przewodniczącego KK
4. Stefana Kubowicza – Skarbnika KK

do podpisywania umów darowizny na remont Sali BHP.

POSIEDZENIE Z DN. 27.07.2010 R.

Decyzja Prezydium KK nr 159/10

ws. opinii o projekcie ustawy z dnia 29 czerwca 2010 r. o zmianie ustawy o komercjalizacji i prywatyzacji oraz niektórych innych ustaw

Prezydium Komisji Krajowej NSZZ Solidarność negatywnie opiniuje projekt ustawy z dnia 29 czerwca 2010 r. o zmianie ustawy o komercjalizacji i prywatyzacji oraz niektórych innych ustaw, wyrażając stanowczy sprzeciw wobec braku regulacji dotyczącej pakietów socjalnych gwarantujących ochronę praw pracowników prywatyzowanych przedsiębiorstw.

1. W art. 1 ust. 1 projektu przewidziano zmianę umożliwiającą Ministrowi Skarbu dokonywanie samodzielnej analizy w zakresie oszacowania wartości prywatyzowanego przedsiębiorstwa. Zdaniem Prezydium KK dotychczasowe analizy były obiektywne, gdyż sporządzały je podmioty zewnętrzne, niezainteresowane bezpośrednio prywatyzacją.
2. W art. 33 projektu ustawy przewidziano zmianę polegającą na rezygnacji z ograniczenia minimalnej ceny wywoławczej w trybie aukcji i nieustanawianie ceny wywoławczej sprzedawanych spółek na poziomie co najmniej wartości księgowej. Uzasadnienie projektu ustawy nie zawiera stosownego wyjaśnienia w tym zakresie. Prezydium KK za wyjaśnienie nie uważa stwierdzenia, iż w trybie aukcji cena sprzedaży jest „zazwyczaj wyższa” od ceny wywoławczej (wartości księgowej). Dotychczasowe brzmienie przedmiotowego przepisu wyłączało sprzedaż aukcyjną spółek poniżej ich wartości księgowej i nie powinno ono ulegać zmianie.
3. Nadto Prezydium KK zwraca uwagę, iż do ww. projektu ustawy nie załączono projektów aktów wykonawczych, o których mowa w art. 1 ust. 1 pkt c, art. 1 ust. 2 pkt b, art. 2 ust. 2 projektu ustawy. Zważyć należy, iż projektodawca zamierza w ramach przyszłych rozporządzeń uregulować istotne kwestie, w tym związane z ustaleniem trybu zbywania akcji, warunkami ofert oraz ochroną interesu pracowników, dlatego niezbędne jest zaopiniowanie projektu ustawy wraz z projektami przedmiotowych rozporządzeń.

Według Prezydium KK ochrona interesów pracowniczych winna być regulowana ustawowo, gdyż jedynie ustawa zapewnia pracownikom możliwość dochodzenia ich praw na drodze sądowej. Majątek Skarbu Państwa musi być sprzedawany ze szczególną ostrożnością. Forsowanie najprostszycy metod sprzedaży, w których nie ma miejsca na negocjacje zobowiązań inwestycyjnych oraz socjalnych negatywnie wpłynie na jakość oraz odbiór społeczny prywatyzacji.

Decyzja Prezydium KK nr 160/10

ws. opinii o projekcie rozporządzenia MPiPS zmieniającego rozporządzenie w sprawie szczegółowego trybu przyznawania zasiłku dla bezrobotnych, stypendium i dodatku aktywizacyjnego

Prezydium Komisji Krajowej NSZZ „Solidarność” nie wnosi uwag do projektu rozporządzenia Ministra Pracy i Polityki Społecznej zmieniającego rozporządzenie w sprawie szczegółowego trybu przyznawania zasiłku dla bezrobotnych, stypendium i dodatku aktywizacyjnego.

Decyzja Prezydium KK nr 161/10

ws. rejestracji MKK Przewozy Regionalne w Łodzi

Prezydium Komisji Krajowej NSZZ „Solidarność”, działając na podstawie uchwały Komisji Krajowej nr 29/04, rejestruje Międzyzakładową Komisję Koordynacyjną NSZZ „Solidarność” Przewozy Regionalne w Łodzi.

MKK jest zarejestrowana w Krajowym Rejestrze MKK pod nr „82”.

Decyzja Prezydium KK nr 162/10

ws. zgody na użycie nazwy i znaku graficznego NSZZ „Solidarność”

Prezydium Komisji Krajowej NSZZ „Solidarność” wyraża zgodę na użycie nazwy i znaku graficznego NSZZ „Solidarność” na okładce miesięcznika „W drodze” w numerze sierpniowym.

Decyzja Prezydium KK nr 163/10

ws. zgody na użycie nazwy i znaku graficznego NSZZ „Solidarność”

Prezydium Komisji Krajowej NSZZ „Solidarność” na wniosek Rady Miasta Łuków przy akceptacji Zarządu Regionu „Mazowsze” wyraża zgodę na użycie nazwy i znaku graficznego NSZZ „Solidarność” dla ronda przy skrzyżowaniu ulic Siedleckiej, ks. Jerzego Popiełuszko i Al. Wojska Polskiego w Łukowie.

Decyzja Prezydium KK nr 164/10

ws. zgody na użycie nazwy i znaku graficznego NSZZ „Solidarność”

Prezydium Komisji Krajowej NSZZ „Solidarność” na wniosek Burmistrza Miasta Międzyrzec Podlaski przy akceptacji Zarządu Regionu „Mazowsze” wyraża zgodę na użycie nazwy i znaku graficznego NSZZ „Solidarność” w kompozycji „Pomnika Wolności” w Międzyrzeczu Podlaskim.

Decyzja Prezydium KK nr 165/10

ws. zgody na użycie nazwy i znaku graficznego NSZZ „Solidarność”

Prezydium Komisji Krajowej NSZZ „Solidarność” wyraża zgodę na użycie nazwy i znaku graficznego NSZZ „Solidarność” w kampanii informacyjnej na temat obchodów 30 lecia NSZZ „Solidarność” w Brukseli prowadzonej przez Biuro posła do Parlamentu Europejskiego Jana Kozłowskiego i Biuro Regionalne Województwa Pomorskiego w Brukseli.

Decyzja Prezydium KK nr 166/10

ws. zgody na użycie nazwy i znaku graficznego NSZZ „Solidarność”

Prezydium Komisji Krajowej NSZZ „Solidarność” wyraża zgodę na użycie nazwy i znaku graficznego NSZZ „Solidarność” w materiałach medialnych w audycjach promocyjnych

w związku z realizacją spektaklu muzyczno-tanecznego „Sny o Wolności” z okazji 30 rocznicy powstania NSZZ „Solidarność” przez Nieformalną Grupę Artystów „OneCentArt” skupioną wokół Studia Nagrań Dźwiękowych „Selekastudio” oraz Studia Ruchu Tańca w Gdańsku.

Komisja Krajowa obejmuje patronatem honorowym spektakl „Sny o Wolności”.

Decyzja Prezydium KK nr 167/10

ws. zgody na użycie nazwy i znaku graficznego NSZZ „Solidarność”

Prezydium Komisji Krajowej NSZZ „Solidarność” na wniosek Zarządu Regionu Gdańskiego wyraża zgodę na użycie nazwy i znaku graficznego NSZZ „Solidarność” w nazwie ronda Centralnego w Pucku.

Decyzja Prezydium KK nr 168/10

ws. zgody na użycie nazwy i znaku graficznego NSZZ „Solidarność”

Prezydium Komisji Krajowej NSZZ „Solidarność” wyraża zgodę na użycie nazwy i znaku graficznego NSZZ „Solidarność” oraz logo XXX rocznicy powstania NSZZ „Solidarność” na plakatach i materiałach promocyjnych wydanych przez organizatora obchodów 30-lecia powstania Związku - Fundację im. Mieczysława Dumnickiego na terenie Regionu Śląska Opolskiego.

Decyzja Prezydium KK nr 169/10

ws. dotacji finansowych

(do użytku służbowego)

Decyzja Prezydium KK nr 170/10

ws. przedstawiciela NSZZ „Solidarność” w Forum Ekspertów ds. wypracowania wspólnej koncepcji rozwoju szkolnictwa wyższego w MNiSW

Prezydium Komisji Krajowej NSZZ „Solidarność” zgłasza Marię Sapor jako przedstawiciela NSZZ „Solidarność” do składu Forum Ekspertów ds. wypracowania wspólnej koncepcji rozwoju szkolnictwa wyższego w Ministerstwie Nauki i Szkolnictwa Wyższego.

Decyzja Prezydium KK nr 171/10

ws. pełnomocnictwa do występowania w sprawach związanych z działalnością „Norpol – Press” sp. z o.o.

Prezydium Komisji Krajowej NSZZ „Solidarność” udziela Kazimierzowi Kimso – Przewodniczącemu Zarządu Regionu Dolny Śląsk pełnomocnictwa do występowania w imieniu Komisji Krajowej we wszystkich sprawach związanych z działalnością „Norpol – Press” spółki z o.o.

Jednocześnie Prezydium KK odwołuje pełnomocnictwo udzielone w wyżej wymienionej sprawie Januszowi Łaznowskiemu.

DZIAŁ DS. POLITYKI SPOŁECZNEJ

DANE GUS

Wskaźniki cen towarów i usług konsumpcyjnych w czerwcu 2010 r.

Wyszczególnienie	VI 2010			I-VI 2010
	XII 2009=100	VI 2009=100	V 2010= 100	I-VI 2009= 100
O G Ó Ł E M	102,2	102,3	100,3	102,6
Żywność, napoje bezalkoholowe i alkoholowe oraz wyroby tytoniowe	103,3	102,9	100,4	102,8
Żywność i napoje bezalkoholowe	103,4	102,2	100,5	101,8
Napoje alkoholowe i wyroby tytoniowe	102,8	106,2	100,1	107,1
Odzież i obuwie	96,7	96,0	99,7	95,6
Mieszkanie	102,3	103,2	100,3	103,2
Użytkowanie mieszkania i nośniki energii	102,8	103,7	100,3	103,6
w tym nośniki energii	102,9	104,1	100,5	103,5
Wyposażenie mieszkania i prowadzenie gospodarstwa domowego	100,6	101,2	100,0	101,6
Zdrowie	101,9	103,0	100,3	103,0
Transport	104,9	104,8	100,1	108,2
w tym paliwa do prywatnych środków transportu	110,0	109,8	100,4	115,8
Łączność	99,9	98,5	100,0	98,6
Rekreacja i kultura	101,4	99,2	100,9	100,2
Edukacja	100,6	103,0	100,1	102,6
Restauracje i hotele	101,5	103,1	100,3	103,6
Inne towary i usługi	100,9	102,1	100,1	102,5

DZIAŁ DS. WALKI Z BEZROBOCIEM

KOMITET MONITORUJĄCY NARODOWY PLAN ROZWOJU /PWW 2004 – 2006/ XVI

Szesnaste posiedzenie Komitetu Monitorującego Narodowy Plan Rozwoju / Podstawy Wsparcia Wspólnoty 2004 – 2006 odbyło się pod kierownictwem Ministra Rozwoju Regionalnego, Pani Elżbiety Bieńkowskiej z udziałem przedstawicieli Komisji Europejskiej A. Cecillio i K. Ptak w dniu 16 czerwca 2010r.

Podsumowano prace wszystkich podkomitetów monitorujących ds. polityk horyzontalnych tj. ds. zatrudnienia i zasobów ludzkich, środowiska, innowacyjności i społeczeństwa informacyjnego, polityki regionalnej, MŚP (niżej podpisany był uczestnikiem prac podkomitetów ds. polityki regionalnej i ds. zatrudnienia).

Pisząc krótko, rola tych gremiów była dość ograniczona wobec ogromnych kompetencji instytucji zarządzających programami + częste zmiany osobowe i niska frekwencja. Mimo to za swój sukces uważam wprowadzenie do badań i sprawozdań tematyki rynku pracy, zatrudnienia oraz efektywności w tym zakresie poszczególnych programów operacyjnych, a także spojrzenia regionalnego na efektywność funduszy unijnych.

W toku debaty nad przedłożonym sprawozdaniem rocznym z realizacji NPR/PWW za rok 2009 zwróciłem uwagę na to, iż samo sprawozdanie potwierdza słabość państwa polskiego w zakresie działań anty-kryzysowych na rzecz wsparcia pracodawców, w wyniku czego koszty wychodzenia z kryzysu dotknęły polskich pracodawców. Nie zgodziłem się z opinią A. Cecillio (KE), że w Polsce nie było i nie ma kryzysu, przedkładając zestaw wskaźników potwierdzających, że Polska będąc liderem nierówności społecznych i mierników z tytułu świadczenia stosunku pracy nie zmieni szybko złych tendencji w zakresie niskiego wzrostu PKB (wzrostu bezzatrudnieniowego), niskiego wzrostu produkcji i inwestycji, co grozi zarówno redukcją liczby pracowników jak i zamrożeniem ich płac.

Ponadto jest też winą Komitetu Monitorującego, że dopuszczono do niskiego wydatkowania środków unijnych na programy związane z ochroną przed powodzią. Te błędy należy niezwłocznie naprawić jeszcze pod rządami NSRO 2007 – 2013. Dalej wskazałem brak bilansu zatrudnieniowego w zakresie poszczególnych działów w programach związanych z grupami ryzyka na polskim rynku pracy, jak również brak informacji o efektywności zastosowanych działań. Ponadto zwróciłem uwagę na błędy przy miernikach takich jak wzrost PKB (1,7% zamiast 1,8%) oraz wskaźnik zatrudnienia (59,3% zamiast 50,4%).

Wystąpiłem też z wnioskiem o zbadanie efektywności wydanych środków na przekwalifikowanie i tworzenie nowych miejsc pracy, uzyskanie trwałego zatrudnienia. W rezultacie zapewniono mnie o uzupełnieniu wskazanych braków, a także o pracach nad raportem w zakresie regionalizacji efektów oraz o sporządzeniu informacji odsyłaczy tematycznych, a także o pracach unijnych nad zestawem jednolitych wskaźników statystycznych obowiązujących we wszystkich państwach europejskich.

Na koniec tego punktu obrad podaję, że w latach 2004 – 2006 zrealizowano blisko 90 tys. projektów, na które wydatkowano łącznie około 107% alokacji.

Wsparciem z EFS objęto około 2,77 mln osób, w tym bezrobotnych około 290 tys., młodych około 342 tys., osób niepełnosprawnych około 143 tys., kobiet około 56 tys., pracowników z firm restrukturyzowanych około 100,2 tys., szkoleń około 300 tys. (wszystkie dane za rok 2009).

Najwięcej osób objęto wsparciem w ramach SPO RZL (1,6 mln osób) i ZPORR (1,1 mln). Z ponad 700 tys. bezrobotnych, którym zaoferowano pomoc 42% znalazło pracę, a dalsze 16% założyło własne firmy. Udział netto EFS w ogólnej liczbie zatrudnionych (15,5 mln osób) oscyluje między 0,5 –

0,72%. Na jedną osobę bezrobotną wydano średnio 880 euro.

Niestety nadal brak jest informacji na temat wsparcia osób 50+.

Na zakończenie obrad poinformowano członków Komitetu o realizacji harmonogramu procesu zamykania pomocy (okres kwalifikowalności wydatków zakończono 30.06.2009). Obecnie w ciągu 15 miesięcy

przekazywane są do KE sprawozdania końcowe, deklaracje wydatków i zamykania pomocy oraz o stanie realizacji strategii wykorzystania Funduszu Spójności.

W związku z realizacją Funduszu Spójności Komitet Monitorujący odbędzie spotkanie robocze w grudniu br.

- Jacek Smagowicz,
Warszawa, 16.06.2010 r.

PISMO WS. SYTUACJI POWODZIOWEJ

MINISTER
ROZWOJU REGIONALNEGO

DKS-III-913-AZ-15/10
NK 76 948/10

Pan
Jacek Smagowicz
Członek Prezydium
K.K. NSZZ „Solidarność”

Szanowny Panie,

W odpowiedzi na Pana pismo w sprawie sytuacji powodziowej, która dotknęła w maju 2010 r. województwo opolskie, śląskie, świętokrzyskie, podkarpackie oraz małopolskie, pragnę przekazać szczegółowe wyjaśnienia, w oparciu o aktualne dane.

W nawiązaniu do pytania 1) dotyczącego stanu zaawansowania inwestycji przeciwpowodziowych finansowanych z funduszy europejskich, w szczególności w zakresie poprawy bezpieczeństwa przeciwpowodziowego Wisły i Odry w górnych i środkowych odcinkach, sytuacja przedstawia się następująco:

Obecnie na podstawowej liście projektów indywidualnych PO Infrastruktura i Środowisko w działaniu 3.1. znajduje się 21 projektów. Spośród nich, beneficjenci złożyli dotychczas 5 wniosków o dofinansowanie, w przypadku kolejnych 5 - w terminie do końca br. Zgodnie z harmonogramem składania wniosków o dofinansowanie, sukcesywnie do końca roku złożonych będzie łącznie 17 wniosków, a pozostałe 4 będą złożone w pierwszej połowie 2011 r.. Podpisano umowy dla 4 projektów na łączną kwotę dofinansowania z UE 238 545 837,60 PLN.

Zaawansowanie projektów realizowanych w działaniu 3.1 POIiŚ *Retencjonowanie wody i zapewnienie bezpieczeństwa przeciwpowodziowego projekty indywidualne* na terenie wymienionego powyżej obszaru wygląda następująco:

- *Poprawa Ochrony Przeciwpowodziowej Lewina Brzeskiego na rzece Nysie Kłodzkiej* – projekt realizowany przez RZGW Wrocław – w dniu 16.06.2010 r. została podpisana umowa o dofinansowanie;
- *Modernizacja zbiornika wodnego Nysa w zakresie bezpieczeństwa przeciwpowodziowego - etap I*, projekt realizowany przez RZGW Wrocław. Wniosek o dofinansowanie projektu zostanie złożony w kwietniu 2011 r.
- *Zwiększanie możliwości retencyjnych oraz przeciwdziałanie powodzi i suszy w ekosystemach leśnych na terenach nizinnych* – w dniu 09.06.2010 r. została w podpisana umowa o dofinansowanie, a rzeczowa realizacja projektu jest już rozpoczęta.
- *Przeciwdziałanie skutkom odpływu wód opadowych na terenach górskich. Zwiększenie retencji i utrzymanie potoków oraz związanej z nimi infrastruktury w dobrym stanie* – termin złożenia wniosku o dofinansowanie – koniec czerwca br. Projekt w trakcie przygotowania korzystał ze wsparcia ekspertów inicjatywy Jaspers.

- *Poprawa ochrony przeciwpowodziowej miasta i gminy Mielec poprzez budowę i przebudowę wałów Wisłoki* – projekt realizowany przez Wojewódzki Zarząd Melioracji i Urządzeń Wodnych w Rzeszowie, termin złożenia wniosku – koniec czerwca br.
- *Zabezpieczenie przed powodzią miasta Rzeszowa i gm. Tyczyn poprzez kształtowanie koryta rzeki Strug* – projekt realizowany przez Podkarpacki Zarząd Melioracji i Urządzeń Wodnych w Rzeszowie, termin złożenia wniosku o dofinansowanie to końca września 2010 r.
- *Ekologiczne bezpieczeństwo stopnia wodnego Włocławek: modernizacja stopnia wodnego we Włocławku i poprawa bezpieczeństwa powodziowego zbiornika włocławskiego*, projekt realizowany przez RZGW Warszawa. Wniosek o dofinansowanie planowany jest do złożenia do czerwca 2011 r.
- *Modernizacja Wrocławskiego Węzła Wodnego*, projekt realizowany przez RZGW we Wrocławiu. Wniosek o dofinansowanie projektu zostanie złożony we wrześniu 2010 r.
- *Modernizacja Wrocławskiego Węzła Wodnego – Przebudowa systemu ochrony przeciwpowodziowej m. Wrocławia* – projekt realizowany przez Dolnośląski Zarząd Melioracji i Urządzeń Wodnych we Wrocławiu. Wniosek o dofinansowanie projektu zostanie złożony w grudniu 2010 r.
- *Zbiornik przeciwpowodziowy Racibórz Dolny na rzece Odrze woj. śląskie (Polder)*, projekt realizowany przez Regionalny Zarząd Gospodarki Wodnej w Gliwicach. Korzysta ze wsparcia Inicjatywy Jaspers. Komplet dokumentacji koniecznej do złożenia wniosku o dofinansowanie tego projektu zostanie przygotowany do końca bieżącego roku

W odpowiedzi na pytanie 2) związane ze zwiększeniem środków UE w związku z sytuacją powodziową, wyjaśniam, że Minister Spraw Wewnętrznych i Administracji we współpracy z Wojewodami opracował listę najbardziej poszkodowanych przez powódź gmin. W chwili obecnej lista ta obejmuje 14 gmin usytuowanych na terenie 7 województw:

- gmina Cisek (województwo opolskie),
- gminy Czechowice-Dziedzice i Bieruń (województwo śląskie),
- gminy Lanckorona, Limanowa, Szczurowa, Szczucin (województwo małopolskie),
- gminy Jasło, Tarnobrzeg, Gorzyce (województwo podkarpackie),
- gmina Sandomierz (woj. świętokrzyskie),
- gmina Wilków (woj. lubelskie),
- gmina Gąbin i Słubice (woj. mazowieckie).

Nie jest to lista zamknięta. MSWiA na bieżąco monitoruje sytuację powodziową w kraju i w razie potrzeby (po konsultacjach z wojewodami i marszałkami województw) lista będzie ulegać rozszerzeniu.

Rząd RP stworzył specjalny instrument, w ramach którego zostaną udostępnione środki dla tych gmin w celu przywrócenia kluczowej infrastruktury. W ramach instrumentu zostaną uruchomione środki pochodzące z trzech źródeł:

- środki unijne pochodzące z tzw. dostosowania technicznego w kwocie 50 mln euro (ok. 200 mln zł),
- środki Narodowego Funduszu Ochrony Środowiska i Gospodarki Wodnej w kwocie 200 mln zł,
- środki będące w gestii Ministra Spraw Wewnętrznych i Administracji w kwocie 200 mln zł.

Na niwelowanie skutków powodzi w zakresie odbudowy podstawowej infrastruktury lokalnej w wyżej wymienionych 14 gminach zostanie przeznaczona kwota około 600 mln zł. Ponadto Wojewodowie we współpracy z Marszałkami Województw odbędą spotkania indywidualne z przedstawicielami najbardziej poszkodowanych gmin w celu sporządzenia listy projektów priorytetowych z punktu widzenia danej gminy. Na tej podstawie Wojewodowie w porozumieniu z Marszałkami przygotowują listę projektów do objęcia wsparciem wg następujących kategorii:

- projekty kwalifikowalne w ramach RPO,

- projekty z zakresu infrastruktury środowiskowej,
- projekty niekwalifikowalne w ramach RPO.

Jednocześnie informuję, iż projekty z zakresu infrastruktury środowiskowej w ww. gminach zostaną sfinansowane ze środków NFOŚiGW. Projekty niekwalifikowalne w ramach RPO zostaną sfinansowane ze środków będących w gestii MSWiA.

W zakresie pytania 3) dotyczącego realizacji projektów z listy G. Gęsickiej z terenów, które ucierpiały w wyniku powodzi, a nie zostały ujęte na liście projektów indywidualnych, pragnę wyjaśnić, co następuje.

Aktualizacja listy projektów indywidualnych ma na celu ocenę stanu przygotowania projektów do realizacji z punktu widzenia wykorzystania alokacji. Od początku 2008 r. przeprowadzono 5 aktualizacji. Oprócz kryteriów strategicznych, jednym z kryteriów umieszczenia, usunięcia lub pozostawienia projektu na liście była dostępność alokacji dla działania oraz stopień przygotowania projektu (warunek ukończenia projektów w ramach perspektywy finansowej 2007-2013, czyli do 2015 r.).

Na początku 2008 r. część projektów z zakresu priorytetu III POIiŚ *Zarządzanie zasobami i przeciwdziałanie zagrożeniom środowiska* została usunięta ze względu na niewystarczający stopień przygotowania projektów do realizacji. W przypadku tych projektów, zgodnie z oceną Ministerstwa Środowiska, istniało duże zagrożenie, że projekty nie zostaną przygotowane w założonym terminie. Większość inwestycji nie posiadała wymaganej dokumentacji, ponadto termin zakończenia ich realizacji był odległy, a w związku z tym istniało ryzyko, że projekty nie zostaną zrealizowane w obecnym okresie programowania, co oznaczałoby niewykorzystanie środków rezerwowanych dla tego priorytetu, w tym możliwe do zrealizowania inne projekty przeciwpowodziowe. Należy podkreślić, że żadne z tych projektów nie byłyby ukończone przed majem 2010 r.

Lista projektów indywidualnych w ramach działania 3.1 POIiŚ zawiera 21 inwestycji z zakresu retencjonowania wody i zapewnienia bezpieczeństwa przeciwpowodziowego, które wyczerpują alokację dostępną w ramach tego działania. Należy zauważyć, iż 19 z 21 projektów znajdujących się na obecnej liście intrykatywnej, jest tymi samymi propozycjami zadań inwestycyjnych, które były zawarte na liście intrykatywnej z listopada 2007 r.

z poważeńiem
z up. MINISTER
Jarosław Pawłowski
PODSEKRETARZ STANU

INFORMACJE RÓŻNE

BŁOGOSŁAWIONY KAPELAN „SOLIDARNOŚCI”

Ponad 20 tys. członków NSZZ „Solidarność” wzięło udział w beatyfikacji ks. Jerzego Popiełuszki. Kapelan „Solidarność” został beatyfikowany jako męczennik za wiarę.

- Ks. Jerzy był uosobieniem tego, czym był Sierpień, czym była i jest „Solidarność”. Beatyfikacja kapelana „Solidarność” w przededniu 30. rocznicy Sierpnia'80 jest wielkim darem, dla Polski, dla

Kościola i dla „Solidarność”. Przede wszystkim dlatego, że daje szansę przypomnienia zwłaszcza młodemu pokoleniu, czym była i jest „Solidarność” - mówi Janusz Śniadek, przewodniczący Komisji Krajowej NSZZ „Solidarność”.

Zdaniem szefa „Solidarność” ks. Jerzy uosabiał trzy wymiary „Solidarność”. Przede wszystkim, jako kapłan - wymiar religijny, rozumiany jako upomnienie się o

obecność krzyża w życiu publicznym. Po drugie wymiar społeczny.

- Ksiądz Jerzy był w sposób wyjątkowy otwarty na drugiego człowieka, co podkreśla w swoim liście, Episkopat nazywając Go patronem solidarności społecznej. Oraz wymiar patriotyczny. Jakikolwiek mówienie o Solidarności bez któregoś z tych trzech wymiarów jest fałszowaniem prawdy, o którą tak bardzo walczył ks. Jerzy. Dzisiaj niestety często bagatelizuje się ten wymiar religijny, przemilcza wymiar społeczny i próbuje sprowadzać Sierpień wyłącznie do wymiaru wolnościowego. Wybiórcze traktowanie przesłań Sierpnia oznacza ograniczanie wolności, o którą walczyła „Solidarność” – dodaje Janusz

Śniadek, przewodniczący NSZZ „Solidarność”.

Uroczystości beatyfikacyjne odbyły się na Placu Piłsudskiego. Przewodniczył im abp. Angelo Amato, prefekt Kongregacji ds. beatyfikacji i kanonizacji. Homilia dostępna na stronie Metropolii Warszawskiej. Po nich, Traktem Królewskim procesja z relikwiami nowego beatyfikowanego przeszła do Świątyni Opatrzności Bożej na warszawskim Wilanowie.

Następnie relikwie ks. Jerzego Popiełuszki wniesiono do Panteonu Wielkich Polaków w Świątyni Opatrzności Bożej. Umieszczone w szklanej szkatule spoczęły obok symbolicznego grobu Jana Pawła II, pod portretem kapelana ludzi pracy.

Ksiądz Jerzy, kapelan "Solidarności"

Ksiądz Jerzy Popiełuszko urodził się 14 września 1947 roku we wsi Okopy koło Suchowoli na Podlasiu. Jego rodzice, Marianna i Władysław, prowadzili gospodarstwo rolne.

Od 1961 roku Jerzy uczył się w liceum w Suchowoli. Od dzieciństwa był ministrantem. O tym, że odpowiedział na powołanie kapłańskie, powiadomił w czasie balu maturalnego. Po maturze w 1965 roku wstąpił do Wyższego Seminarium Duchownego w Warszawie.

Na początku drugiego roku studiów został wcielony do wojska. W latach 1966 - 68 odbył zasadniczą służbę wojskową w specjalnej jednostce dla kleryków w Bartoszycach. Wówczas wcielanie kleryków do wojska (wbrew umowie państwa z Kościołem z 1950 r.) było szykaną władz komunistycznych wobec Kościoła i niepokornych biskupów. Planowano, że poprzez przemyślny system indoktrynacji prowadzonej przez wyselekcjonowaną kadrę oficerów uda się skłonić kleryków do porzucenia studiów w seminariach. Kleryk - żołnierz Jerzy Popiełuszko wyróżniał się wielką odwagą w obronie swoich przekonań, co powodowało różne szykany.

Po powrocie z wojska kleryk Jerzy ciężko zachorował. Odtąd do końca życia będzie borykał się z kłopotami zdrowotnymi.

28 maja 1972 r. został kapłanem, przyjmując święcenia z rąk księdza Kardynała Stefana Wyszyńskiego. Na obrazku prymicyjnym zapisał znamienne słowa: "Posyła mnie Bóg, abym głosił Ewangelię i leczył rany zbolełych serc".

Ks. Jerzy pełnił posługę kapłańską w parafiach: p.w. Św. Trójcy w Ząbkach i p.w. Matki Bożej Królowej Polski w Aninie oraz p.w. Dzieciątka Jezus na Żoliborzu. W posłudze duszpasterskiej szczególnie upodobał sobie pracę z dziećmi i młodzieżą. Niestety kłopoty ze zdrowiem nasiliły się. W styczniu 1979 ks. Jerzy zasłabł w czasie odprawiania Mszy Św. Po kilkutygodniowym pobycie w szpitalu nie wrócił już do zwyczajnej pracy wikariusza.

W roku akademickim 1979/80 pracował w Duszpasterstwie Akademickim Św. Anny. Prowadził konwersatorium dla studentów medycyny.

Z końcem roku 1978 został mianowany duszpasterzem średniego personelu medycznego. Odtąd co miesiąc odprawiał Mszę Św. w kaplicy Res Sacra Miser. Dzięki Jego zaangażowaniu te modlitewne spotkania stworzyły wspólnotę formacyjną łączącą bardzo wielu ludzi, szczególnie pielęgniarki. To oni między innymi organizowali - w 1979 r. - ochotniczą służbę medyczną w czasie I Pielgrzymki Ojca Świętego do Ojczyzny.

Ostatnim miejscem pracy ks. Jerzego, od 20 maja 1980 r., była parafia p.w. Św. Stanisława Kostki. Jako rezydent prowadził duszpasterstwo średniego personelu medycznego, a od sierpnia 1980 r. zaangażował się w powstające Duszpasterstwo Ludzi Pracy. W październiku 1981 r. został mianowany diecezjalnym duszpasterzem służby zdrowia i kapelanem Domu Zasłużonego Pracownika Służby Zdrowia przy ul. Elekcyjnej 37. Co tydzień będzie odprawiał Mszę Św. w kaplicy, którą sam po części urządził.

Czasem przełomu w życiu ks. Jerzego stało się lato 1980 r. 31 sierpnia delegacja strajkujących hutników poprosiła Kardynała Wyszyńskiego o przybycie jakiegoś kapłana do huty. Kapelan Prymasa przyjechał do kościoła Św. Stanisława Kostki. W zakrystii zwrócił się z prośbą do ks. Czarnoty, który jednak przygotowywał się do odprawiania Mszy Św. Wtedy zgłosił się ks. Popiełuszko.

Oto jak sam ks. Jerzy wspomina wydania tego dnia:

"Tego dnia i tej Mszy św. nie zapomnę do końca życia. Szedłem z ogromną treścią. Już sama sytuacja była zupełnie nowa. Co zastanę? Jak mnie przyjmą? Czy będzie gdzie odprawiać? Kto będzie czytał teksty? Śpiewał? Takie, dziś może naiwne brzmiące pytania, nurtowały mnie w drodze do fabryki. I wtedy przy bramie przeżyłem pierwsze wielkie zdumienie. Gęsty szpaler ludzi - uśmiechniętych i spłakanych jednocześnie. I oklaski. Myślałem, że ktoś ważny idzie za mną. Ale to były oklaski na powitanie pierwszego w historii tego zakładu księdza przekraczającego jego bramy. Tak sobie wtedy pomyślałem - oklaski dla Kościoła, który przez trzydzieści lat wytrwale pukał do fabrycznych bram. Niepotrzebne były moje obawy - wszystko było przygotowane: ołtarz na środku placu fabrycznego i krzyż, który potem został wkopany przy wejściu, przetrwał ciężkie dni i stoi do dzisiaj otoczony ciągle świeżymi kwiatami, i nawet prowizoryczny konfesjonał. Znaleźli się także lektorzy. Trzeba było słyszeć te męskie głosy, które niejednokrotnie przemawiały niewyszukanymi słówkami, a teraz z namaszczeniem czytały święte teksty. A potem z tysiocy ust wyrwało się jak grzmot:

<Bogu niech będą dzięki!> Okazało się, że potrafią też i śpiewać o wiele lepiej niż w świątyniach."

Od tego spotkania przy ołtarzu rozpoczęła się duchowa przyjaźń hutników z ks. Jerzym. Co niedziela odprawiał dla nich Mszę Św. Spotykał się z nimi regularnie, co miesiąc. Zorganizował swoistą "szkołę" dla robotników. Prowadził dla nich katechezę, ale także poprzez cykle wykładów chciał pomóc im zdobyć wiedzę z różnych dziedzin - historii Polski i literatury, społecznej nauki Kościoła, prawa, ekonomii, a nawet technik negocjacyjnych. Do ich prowadzenia zapraszał specjalistów. Uczestnicy tych niezwykle ciekawych zajęć - robotnicy z największych warszawskich fabryk - mieli specjalne indeksy, a nawet zdawali kolokwia.

Po wprowadzeniu stanu wojennego ks. Popiełuszko organizuje liczne działania charytatywne. Wspomaga ludzi prześladowanych i skrzywdzonych. Uczestniczy w procesach tych, którzy byli aresztowani za przeciwstawianie się prawu stanu wojennego. Organizuje również rozdział darów, które są przywożone z zagranicy.

Od 28 lutego 1982 r. celebrował Mszę Św. za Ojczyznę i wygłasza kazania patriotyczno - religijne (było ich razem 26), w których - przez pryzmat Ewangelii i nauki Kościoła - interpretuje moralny wymiar bolesnej współczesności.

We wrześniu 1983 roku ks. Jerzy zorganizował pielgrzymkę robotników Huty "Warszawa" na Jasną Górę. Za rok do Częstochowy będą pielgrzymować już robotnicy z różnych części Polski. Idea księdza przerodziła się w coroczną ogólnopolską Pielgrzymkę Ludzi Pracy na Jasną Górę w trzecią niedzielę września.

Działalność duchownego sprawia, że staje się On celem ataków władz. Mnożą się zdarzenia, mające służyć zastraszeniu powszechnie szanowanego kapłana, także poprzez powodowanie zagrożenia jego życia. Dwukrotnie włamano się do Jego mieszkania, nieustannie śledzono, niszczone samochód, nieznani sprawcy wrzucili do mieszkania ładunek wybuchowy. Dwukrotnie ksiądz Popiełuszko uczestniczył w wypadkach samochodowych, które sprawiały wrażenie wcześniej przygotowa-

nych. Nieustannie wysyłano pisma urzędowe do hierarchów Kościoła z zarzutami, że kazania głoszone w Kościele p. w. Św. Stanisława Kostki "godzą w interesy PRL". We wrześniu 1983 r. wiceprokurator wojewódzki Anna Jackowska wszczęła śledztwo w sprawie nadużywania wolności sumienia i wyznania na szkodę PRL, a 12 grudnia - postawiono ks. Jerzemu zarzuty. To rozpoczęło wyjątkowo trudny czas w Jego życiu. Od stycznia do czerwca 1984 roku był przesłuchiwany 13 razy. Raz aresztowany, uwolniony po interwencji Kościoła. Został oskarżony, ale uwolniony od kary na mocy amnestii z 1984 r. Przez wszystkie te dni towarzyszyła Mu modlitwa i pomoc Ks. Teofila Boguckiego, biskupów warszawskich, przyjaciół i parafian.

Szczególnie brutalne ataki były związane z oszczerczą kampanią prowadzoną przez ówczesnego rzecznika prasowego rządu Jerzego Urbana (pod pseudonimem Jana Rema).

Jesienią roku 1984 r. sytuacja ks. Jerzego była bardzo trudna. Wierzył w sens swej posługi, ale czuł się zmęczony ciągłymi atakami, czuł, że grozi mu śmierć. Kłopoty ze zdrowiem i ciągłe napięcie psychiczne przemawiało za tym, aby pomyśleć o jakimś wypoczynku. Stąd pomysł wyjazdu na studia do Rzymu. Ksiądz Prymas pozostawił decyzję ks. Jerzemu. Ten nigdy do końca jej nie podjął. Pozostał w Warszawie.

19 października 1984 roku duchowny przebywał w Bydgoszczy, w parafii p.w. Świętych Polskich Braci Męczenników, na spotkaniu modlitewnym w Duszpasterstwie Ludzi Pracy. Pomimo nalegań gospodarzy postanowił wrócić do Warszawy jeszcze tego samego wieczora.

Na drodze do Torunia, niedaleko miejscowości Górsk, samochód księdza Popiełuszki, prowadzony przez Waldemara Chrostowskiego, został zatrzymany przez umundurowanych milicjantów ruchu drogowego (w rzeczywistości funkcjonariuszy Służby Bezpieczeństwa). Waldemar Chrostowski został zmuszony do oddania klu-

czyków i przejścia do milicyjnego samochodu, gdzie skuto go kajdankami. Natomiast esbecy Grzegorz Piotrowski i Waldemar Chmielewski zmusili ks. Jerzego, aby wysiadł z samochodu. Ogłuszyli Go silnym uderzeniem w głowę, zakneblowali usta i wrzucili do bagażnika. Odjechali. W czasie jazdy Waldemar Chrostowski wyskoczył z pędzącego samochodu i natychmiast zaczął szukać pomocy.

20 października w wieczornym wydaniu Dziennika Telewizyjnego podano informację o porwaniu ks. Jerzego. W kościele Św. Stanisława Kostki zebrało się kilka tysięcy wiernych, aby modlić się. Jeszcze tego samego wieczoru odprawiono Mszę Św. w intencji uratowania księdza. Odtąd modlitewne czuwanie będzie trwać dzień i noc, aż do dramatycznej chwili poznania prawdy, a potem - pogrzebu. 30 października podano informację o odnalezieniu w Wiśle zwłok ks. Popiełuszki.

Trumnę ze zwłokami przewieziono do Kościoła p.w. Św. Stanisława Kostki wieczorem 2 listopada. Następnego dnia odbył się pogrzeb, w którym wzięło udział ponad 500 tysięcy warszawiaków i delegacji z całej Polski.

Proces zabójców ks. Jerzego rozpoczął się w Toruniu 27 grudnia 1984 r. Już niebawem okazało się, że władze starannie wyreżyserowały jego przebieg. Za pozwoleniem sędziów, proces często zamieniał się w sąd nad księdzem. Padały oszczerstwa. Bezduszenie przyzwalano na bezczeszczenie pamięci o ofierze. Szczególnie arogancko zachowywał się główny oskarżony, Grzegorz Piotrowski. Nie było w nim nawet śladu skruchy.

Sąd wydał wyrok skazujący Grzegorza Piotrowskiego i Adama Pietruszkę na 25, Leszka Pękałę na 15, a Waldemarowi Chmielewskiego na 14 lat więzienia. Proces nie odpowiedział na najważniejsze pytanie: kto wydał rozkaz zamordowania księdza Jerzego? Do dziś nie znamy odpowiedzi. Wszyscy zabójcy opuścili już więzienia.

Kazania ks. Jerzego - fragmenty

26 września 1982 r.

Prosimy Boga o nadzieję, bo tylko ludzie silni nadzieją są zdolni przetrwać wszelkie trudności. Prosimy o wewnętrzną radość, bo jest ona najgroźniejszą bronią przeciwko szatanowi, który smutny jest z urodzenia. Prosimy o wolność od zemsty i nienawiści, o tę wolność, która jest owocem miłości.

31 października 1982 r.

Prawda jest niezmienna. Prawdy nie da się zniszczyć taką czy inną decyzją, taką czy inną ustawą. Odważne świadectwo prawdy jest drogą prowadzącą bezpośrednio do wolności. Przewyciężamy lęk, gdy godzimy się na cierpienie lub utratę czegoś w imię wyższych wartości. Jeżeli prawda będzie dla nas taką wartością, dla której warto cierpieć, warto ponosić ryzyko, to wtedy przewyciężymy lęk, który jest bezpośrednią przyczyną naszego zniewolenia.

24 kwietnia 1983 r.

(...) Bóg, modlitwa i praca w połączeniu ze sobą pomagają dopiero człowiekowi widzieć sens jego życia i trudu. Człowiek pracujący ciężko, bez Boga, bez modlitwy, bez ideałów będzie jak ptak z jednym skrzydłem deptał po ziemi. Nie potrafi wzbic się wysoko i zobaczyć większych możliwości, większego sensu bytowania na ziemi. Będzie jak okaleczony ptak... Rozumiał to doskonale zmarły przed dwoma laty Prymas Tysiąclecia, gdy wołał: „Otwórzcie bramy fabryk, warsztatów, klinik i różnych miejsc pracy – od szczytów kominów fabrycznych aż po głębię kopalnianych sztolni – aby wlać w nie nowe życie...”, aby wlać w nie Boga. A w czasie „Solidarności” udowodniono, że dążąc do przebudowy społeczno – gospodarczej wcale nie trzeba zrywać z Bogiem (...)

28 sierpnia 1983 r.

„Solidarność” to wołanie wielkim głosem o poszanowanie ludzkiej godności, to jednocześnie dostrzeganie drugiego człowieka i jego problemów. To troska o

uwięzionych, upominanie się o wolność dla nich, to opieka nad ich rodzinami. To braterska troska o wszystkich, którzy są szkanowani i dyskryminowani za nasze wspólne przekonania. To obowiązek likwidowania zła i mechanizmów jego działania. To ukazywanie młodzieży wielu przemilczanych spraw historycznych naszej Ojczyzny. „Solidarność” to wreszcie stała troska o dom ojczysty, to zachowanie wolności wewnętrznej nawet w warunkach zewnętrznego zniewolenia. Pokonanie w sobie lęku, który kurczy gardło.

27 listopada 1983 r.

W sierpniu 1980 roku objawiła się dojrzałość ludzi zjednoczonych we wspólnym dążeniu budowania Ojczyzny w miłości. „Solidarność” pokazała, że naród zjednoczony z Bogiem i braćmi zdolny jest wiele dokonać. Niech nikt nie mówi, że „Solidarność” poniosła klęskę. Ona idzie do zwycięstwa. Idzie powoli. Ale coraz mocniej wrasta w naród. Potrzeba jej jeszcze być może wiele wycierpieć, zahartować się jak złoto w tyglu. Ale Sierpień '80 ukazał właściwą drogę dla ludzi nowego pokolenia, dla ludzi żyjących w umiłowaniu prawdy, trzeźwości, odwagi i braterskiej miłości.

27 maja 1984 r.

Egzamin z męstwa zdali robotnicy w sierpniu 1980 roku, a wielu z nich zdaje go nadal. Egzamin w ostatnim czasie zdali nasi więzieni bracia, którzy nie wybrali wolności za cenę zdrady swoich i naszych ideałów.

Niech, na co dzień towarzyszy nam świadomość, że żądając prawdy od innych, sami musimy żyć prawdą. Żądając sprawiedliwości, sami musimy być sprawiedliwi. Żądając odwagi i męstwa, sami musimy być, na co dzień mężni i odważni.

8 października 1984 r.

Zła się nie ulękniemy. Zło będziemy stopniowo likwidowali z naszego życia osobistego, rodzinnego, z życia społecznego – gdy na co dzień będziemy mocni wiarą, nadzieją i miłością, gdy będziemy kro-

czyli drogą prawdy i sprawiedliwości, gdy zachowamy wewnętrzną wolność i godność. Zła się nie ulękniemy, gdy na co dzień w nas samych, w naszych rodzinach, środowiskach i ojczyźnie, będziemy budowali solidarność serc i umysłów. Zła się nie

ulękniemy, gdy sam Pan Jezus – i Jego nauka – będzie naszą drogą, prawdą i życiem.

- *Dział Informacji KK*

54 ROCZNICA POWSTANIA POZNAŃSKIEGO CZERWCA 56'

Przemówienie Janusza Śniadka, przewodniczącego Komisji Krajowej NSZZ "Solidarność" z okazji 54 rocznicy Powstania Poznańskiego Czerwca 56

Szczęść Boże!

W przededniu 30-tych urodzin „Solidarności”, w roku Niezależnego Samorządnego Związku Zawodowego „Solidarność”, kłaniam się nisko społeczeństwu Poznania, uczestnikom poznańskiego czerwca. Kłaniam się nisko wielkopolskiej „Solidarności”, wszystkim ludziom „Solidarności”.

Poznańskie powstanie z 56 roku, jedyne w PRL-u powstanie zbrojne, to pierwsza krwawa stacja na polskiej drodze do wolności. Poznań 56, to wołanie o chleb i godność! Nie tylko o wolność! Poznań 56, Marzec 68, Grudzień 70 i Radom 76, to wolnościowe zrywy prowadzące do narodzin „Solidarności”. Walczyliśmy o wolność wierząc, że ta wolność musi nam przynieść sprawiedliwość społeczną.

„Wolności nie można tylko posiadać, trzeba ją stale, stale zdobywać, czyniąc z niej dobry użytek” – uczył nas Jan Paweł II. Jaki użytek robimy z naszej wolności?

Przeżywamy dzisiaj w Poznaniu najsmutniejszą spośród rocznic obchodzonych w wolnej Polsce. Nie tylko z powodu smoleńskiej katastrofy. Nie tylko z powodu dramatu powodzi. Trwa agonía polskiego przemysłu okrętowego. Wykonuje się wyroki śmierci na Stoczni Gdynia i na Stoczni Szczecin. „Stocznia matka” – mówiliśmy między sobą o naszym zakładzie. Dla pracowników zakłady pracy niczym matka żywicielka, są utrzymaniem dla całej rodziny. Szanujemy je i bronimy. Ta rocznica jest tak smutna, bo śmierć zagląda w oczy „Ceglarza”. Pracownicy poznańskiego

ZNTK od paru miesięcy nie otrzymują pensji.

W cieszącej się wolnością Polsce musimy postawić pytanie czy państwo zrobiło wszystko, żeby ratować polski przemysł okrętowy, ratować stocznie, ratować Cegielskiego. Za naszą zachodnią granicą stocznie jeszcze trwają, dzięki rządowej pomocy. Tam, dużym wysiłkiem chroni się miejsca pracy. Chroni sektory strategiczne dla gospodarki. W Polsce, sposobem na rozwiązywanie trudnych problemów gospodarczych stała się filozofia „radź sobie sam”. Filozofia skutkująca likwidacją zakładów i likwidacją miejsc pracy. „Radź sobie sam”? – To po co nam takie państwo!?

Przekształcanie placówek służby zdrowia w spółki prawa handlowego i przekazywanie ich samorządom bez środków wystarczających na ich funkcjonowanie oznacza uchylanie się państwa od odpowiedzialności za bezpieczeństwo zdrowotne obywateli, zagrożenie upadłością tworzonych spółek pod rygorami kodeksu handlowego.

Przedstawia się Polskę, jako zieloną wyspę rozwoju na morzu recesji. Twierdzi, że najlepiej w tej części świata radzimy sobie z kryzysem. Dla pracowników „Ceglarza”, Poznańskiego ZNTK, stoczniovców Gdyni i Szczecina i tych wszystkich, którzy ostatnio utracili pracę (w zeszłym roku było ich 600 tys.) – Polska nie radzi sobie z kryzysem. Koszty kryzysu przerzuca na pracowników!

Cieszymy się ze wzrostu gospodarczego, z rosnącej zamożności wielu Polaków, ale żaden człowiek solidarności,

człowiek sumienia nie może milczeć, udawać, że nie dostrzega zjawisk niedożywienia dzieci, ubóstwa pracujących, rozwarstwienia społecznego, łamania prawa pracy. Te zjawiska, to ograniczanie wolności, o którą walczyła „Solidarność”.

Gdy mówimy o tych problemach spotykają nas zajadłe ataki, szyderstwa i oskarżenia ze strony elit, elit zamkniętych pod kloszami swojego dobrobytu! W imię ofiar poznańskiego czerwca, w imię wartości, z których zrodziła się „Solidarność” – przynosząc Polsce wolność domagamy się od rządzących szacunku i dialogu. Dialogu

o rozwiązaniach trudnych polskich problemów. Demokratyczny mandat wyborczy nie upoważnia do pychy i arogancji, których nieustannie doświadczamy. Mandat wyborczy || zobowiązuje do służenia ludziom, do tworzenia wspólnego dobra. Dzisiaj z Poznania wołamy do rządzących o szacunek i uczciwy dialog.

Szczęść Boże poznańskim Powstańcom i ich rodzinom. Szczęść Boże ludziom Solidarności. Szczęść Boże Polsce.

- *Janusz Śniadek*

JAKA PŁACA MINIMALNA W 2011 ROKU?

Propozycja rządowa może pierwszy raz od kilku lat doprowadzić do zmniejszenia relacji minimalnego wynagrodzenia do przeciętnego wynagrodzenia w gospodarce narodowej.

Minister Pracy i Polityki Społecznej przedstawiła Trójstronnej Komisji ds. Społeczno-Gospodarczych propozycję minimalnego wynagrodzenia za pracę od dnia 1 stycznia 2011 r. w wysokości 1386 zł.

W roku 2009 relacja minimalnego wynagrodzenia do przeciętnego wynagrodzenia wynosiła 41,1 proc. a w roku 2010 szacuje się, że relacja ta wyniesie 41,9 proc. Natomiast obecna rządowa propozycja płacy minimalnej (1386 zł) oznacza 40,7 proc. prognozowanego przez Ministerstwo Finansów przeciętnego wynagrodzenia w 2011 r. (3403 zł) – powiedział Zbigniew Kruszyński, przedstawiciel NSZZ „Solidarność” w zespole ds. budżetu, wynagrodzeń i świadczeń socjalnych.

Rządowa propozycja na 2011 r. może doprowadzić do zmniejszenia relacji płacy minimalnej w stosunku do przeciętnej. Jest to sprzeczne z ustaleniami partnerów społecznych odnoszącymi się do wypracowania w minimalnym wynagrodzeniu mechanizmów osiągnięcia poziomu 50 proc. przeciętnego wynagrodzenia - mówi Zbigniew Kruszyński

Zgodnie z ustawą o minimalnym wynagrodzeniu za pracę, wysokość płacy minimalnej w 2011 roku nie może być niższa niż 1378,7 złotych. Oznacza to, że rząd proponuje tylko o około 7 złotych więcej.

NSZZ „Solidarność” w przyjętym stanowisku Komisji Krajowej z dnia 26 maja 2010 r. proponował wysokość minimalnego wynagrodzenia na poziomie 1500 zł. Taką samą wysokość proponowały także pozostałe związki (OPZZ i Forum) w Trójstronnej Komisji.

KOMISJA TRÓJSTRONNA

24 czerwca 2010 r. Trójstronna Komisja do Spraw Społeczno-Gospodarczych wystąpiła do Rady Ministrów z wnioskiem o zweryfikowanie obowiązujących kwot kryteriów dochodowych uprawniających do świadczeń pomocy społecznej.

Po weryfikacji - kwoty kryteriów dochodowych uprawniających do świadczeń pomocy społecznej będą wynosiły:

- dla osoby samotnie gospodarującej – w wysokości nie przekraczającej 546 zł na osobę,
- dla osoby w rodzinie – w wysokości nie przekraczającej 415 zł na osobę.

Przed wnioskiem Trójstronnej Komisji do rządu zespół ds. budżetu wynagrodzeń i świadczeń socjalnych dokonał analizy poziomu minimum egzystencji obliczonego przez Instytut Pracy i Spraw Socjalnych za 2009 r. w zestawieniu z kryteriami dochodowymi obowiązującymi aktualnie w ustawie o pomocy społecznej. Z analizy wynika, że obowiązujące kwoty kryterium dochodowego są niższe niż mi-

nimum egzystencji dla wszystkich typów rodzin.

- Teraz partnerzy społeczni czekają na reakcję rządu. W tym roku obchodzimy „Europejski Rok Walki z Ubóstwem i Wykluczeniem Społecznym” dlatego uważamy, że rząd powinien pozytywnie rozpatrzyć nasz wniosek – powiedział Zbigniew Kruszyński, przedstawiciel NSZZ „Solidarność” w zespole ds. budżetu, wynagrodzeń i świadczeń socjalnych.

Plenarne posiedzenie Komisji Trójstronnej

Podczas posiedzenia Komisji Trójstronnej, 30 lipca przewodniczący Janusz Śniadek wręczył wicepremierowi Waldemarowi Pawlakowi raport dotyczący naruszania ustawy o związkach zawodowych przy opiniowaniu aktów prawnych.

NSZZ "Solidarność" wielokrotnie zwracał uwagę na fakt nieprzestrzegania art. 19 ustawy o związkach zawodowych w procesie konsultacji aktów prawnych. Ponieważ zgłaszane na bieżąco zastrzeżenia nie przyniosły pozytywnego skutku. Stąd pomysł zestawienia naruszeń przepisów dotyczących dialogu społecznego na przestrzeni ostatnich dwóch lat. Wręczając raport przewodniczący zwrócił się o interwencję w odpowiednich resortach, aby przypadki opisane w raporcie nie zaburzały procesu konsultacji i nie były powodem zatargów i konfliktów.

Dział Polityki Społecznej KK udokumentował 70 naruszeń przepisów od połowy 2008 r. do maja tego roku. Głównie chodzi o wyznaczenie zbyt krótkiego czasu na wyrażenie opinii do projektów. Najczęściej na liście pojawia się Ministerstwo Pracy i Polityki Społecznej. Szczególnie oburzające jest często używana przez urzędników formuła, że niezgłoszenie uwag w terminie 30 dni będzie traktowane jako akceptacja projektu. Szczytem absurdu jest przesyłanie projektów do konsultacji po czasie określonym jako termin ich zakończenia, albo dwa dni przed zakończeniem konsultacji.

Zgodnie z ustawą o związkach zawodowych termin na konsultację aktów prawnych nie powinien być krótszy niż 30

dni. Termin na przedstawienie opinii liczy się od następnego dnia po tym, gdy założenia albo projekt wpłynął związku. Nieprzedstawienie opinii w wyznaczonym terminie uważa się, za rezygnację z prawa jej wyrażania, a nie jak zastrzegają przedstawiciele ministerstw, akceptację projektu.

- Celem tego raportu jest poprawa dialogu pomiędzy rządem a związkami zawodowymi. Mam nadzieję, że w ten sposób uda się wypracować poprawny sposób komunikowania. Zachowanie terminów jest dla nas bardzo ważne. Musimy mieć czas, by z tymi projektami zdążyli się zapoznać zainteresowani pracownicy i mogli nam zasygnalizować zmiany, które ich niepokoją. Wielokrotnie zwracaliśmy uwagę poszczególnym ministerstwom, aby trzymały się terminów określonych w przepisach – mówi Zbigniew Kruszyński, z Działu Polityki Społecznej KK.

Przedstawiciele NSZZ „S” w Komisji Trójstronnej na czele z przewodniczącym Januszem Śniadkiem na znak protestu wyszli z plenarnego posiedzenia Komisji.

W ten sposób przedstawiciele Związku chcieli zaprotestować przeciwko lekceważeniu przez stronę rządową dialogu społecznego i partnerów społecznych. – Wbrew publicznym zapewnieniom premiera, strona rządowa robi fikcję z obowiązku negocjacji z partnerami społecznymi wysokości płacy minimalnej. Dlatego nie mogliśmy w tym dłużej brać udziału – komentuje Janusz Śniadek. - Biorąc pod uwagę zapowiedzi podwyżki podatku VAT, brak otwarcia ze strony rządu na postulaty strony pracowników oznacza, łatanie dziury budżetowej kosztem najmniej zarabiają-

cych – dodaje przewodniczący KK NSZZ „S”.

O lekceważącym podejściu do dialogu świadczy chociażby wbrew kilkakrotnym deklaracjom nieprzedstawienie przez rząd ścieżki dojścia płacy minimalnej do 50 proc. średniego wynagrodzenia.

Przed plenarnym posiedzeniem Komisji Trójstronnej odbyło się spotkanie prezydium. Partnerzy społeczni uzgodnili, że skierują do premiera Donalda Tuska protest przeciwko lekceważeniu ich przez rząd. W imieniu trzech central związkowych NSZZ „S” przekazało stronie rządowej protest przeciwko działaniom komisji „Przyjazne Państwo”, która prowadzi prace nad zmianami niektórych przepisów kodeksu pracy. Związkowcy zwrócili się do przewodniczącego Trójstronnej Komisji ds. S-

G, Waldemara Pawlaka o spowodowanie, aby każdy zgłoszony projekt nowelizacji przepisów prawa pracy i ubezpieczeń społecznych stawał się automatycznie przedmiotem prac Komisji Trójstronnej.

Przedstawiciele NSZZ „S” zaprotowali przeciwko zawarciu przez Minister Zdrowia bez wiedzy innych partnerów społecznych separatystycznego porozumienia z Ogólnopolskim Związkiem Zawodowym Pielęgniarek i Położnych.

Przewodniczący „S” przekazał również przedstawicielowi rządu przygotowany przez Dział Polityki społecznej raport dotyczący naruszania ustawy o związkach zawodowych przy opiniowaniu aktów prawnych.

- *Dział Informacji KK*

LUBELSKI LIPIEC

Strajki na Lubelszczyźnie, które wybuchły 8 lipca i zakończyły się 24 lipca 1980 r. określa się jako „Lubelski Lipiec”. W tym roku świętujemy ich 30. rocznicę.

Strajki objęły zakłady pracy w Bełżycach, Białej Podlaskiej, Biłgoraju, Bogucinie, Bychawie, Chełmie, Chodlu, Garbowie, Głusku, Kluczkowicach, Kocku, Kraśniku, Kurowie, Leonowie, Lubartowie, Lublinie, Łopieniku, Markuszowie, Michowie, Międzyrzeczu Podlaskim, Nałęczowie, Niemcach, Opolu Lubelskim, Ostrowie Lubelskim, Piaskach, Poniatowej, Puchaczowie, Puławach, Radzyniu Podlaskim, Rykach, Sernikach, Siedliszczkach, Świdniku, Trawniskach, Zagłobie, Zamościu. Łącznie strajkowało 150 zakładów pracy i około 50 tysięcy ludzi.

Strajki były związane z głębokim kryzysem gospodarczym w PRL w końcu lat siedemdziesiątych. Ich bezpośrednią przyczyną było wprowadzenie przez komunistyczne władze kolejnych podwyżek cen. W trakcie strajków, po raz pierwszy zastosowano demokratyczną formę protestu – robotnicy pozostali w swoich zakładach pracy, utworzyli komitety strajkowe, wysunęli postulaty, negocjowali ich realizację z władzami. Strajkujący obok postulatów socjalnych wysunęli także postulaty polityczne, domagając się m.in.

zaprzestania represji wobec ich uczestników, wolności słowa oraz demokratycznych wyborów do rad zakładowych. Skala i forma lubelskich strajków była całkowitym zaskoczeniem dla komunistycznych władz, które zmuszone zostały po raz pierwszy w historii do zawarcia porozumienia ze strajkującymi. Strajki miały psychologiczne znaczenie dla całego polskiego społeczeństwa, które uwierzyło, że taka forma walki z narzuconym im po II wojnie światowej komunistycznym systemem będzie najbardziej skuteczna.

Doświadczenia lubelskich strajków zostały wykorzystane w sierpniu 1980r. podczas strajków na Wybrzeżu, w wyniku których narodziła się NSZZ „Solidarność”.

„Lubelski Lipiec” był początkiem walki NSZZ „Solidarność” o wolną i demokratyczną Polskę. Walka ta przyniosła upragnioną wolność nie tylko Polsce, ale zapoczątkowała rozpad całego komunistycznego systemu w Europie i na świecie.

W niedzielnych uroczystościach 30. rocznicy Lubelskiego Lipca wzięł udział przewodniczący KK NSZZ „Solidarność” Janusz Śniadek. Podczas uroczystości odsłonięto nowy Pomnik Wdzięczności, który zastąpił postawiony przed trzydziestoma laty Krzyż Wdzięczności.

ODSZEDŁ KS. HENRYK JANKOWSKI

12 czerwca 2010 r. wieczorem zmarł ks. prałat Henryk Jankowski, wieloletni proboszcz parafii św. Brygidy. Kapelan "Solidarności".

Ks. Prałat Henryk Jankowski urodził się w 1936 r. w Starogardzie Gdańskim. Od 1970 r. do 2004 r. był proboszczem parafii św. Brygidy w Gdańsku. Organizował odbudowę kościoła zniszczonego w 1945 r. przez Armię Czerwoną.

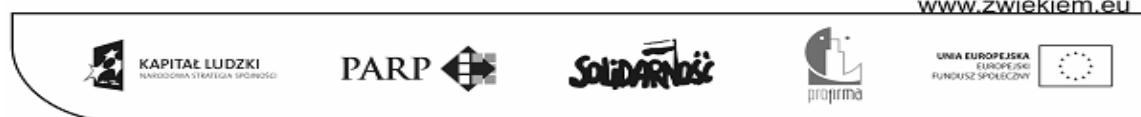
Związał się z „Solidarnością” już w sierpniu 1980 r., kiedy 17 VIII odprawił pierwszą mszę dla strajkujących w Stoczni Gdańskiej im. Lenina robotników.

W styczniu 1981 r. wraz z Lechem Wałęsą uczestnik delegacji „S” na audiencji u papieża. 14 XII 1981 z Danutą Wałęsą wśród strajkujących w Stoczni Gdańskiej, odprawił mszę, namawiał do zachowania spokoju i zaniechania strajku. Po 13 XII 1981 organizował pomoc dla represjonowanych w ramach Komisji Charytatywnej przy kościele św. Brygidy.

Współpracował z podziemnymi strukturami „S”, m.in. przy przekazywaniu sprzętu i materiałów poligraficznych przemycanych w zagranicznych transportach z pomocą żywnościową. W 1988 w pomieszczeniach przy kościele św. Brygidy miała siedzibę Krajowa Komisja Wykonawcza NSZZ „S”, która koordynowała przebieg strajków w całej Polsce. W maju i sierpniu 1988 r. ks. Prałat odprawił msze dla strajkujących w Stoczni Gdańskiej.

Wyróżniony m.in. tytułem Honorowego Obywatela Miasta Gdańska i Medalem Komisji Edukacji Narodowej. W listopadzie 2005 r. ks. Henryk Jankowski został uhonorowany medalem „Zasłużony dla NSZZ Solidarność”. Decyzję o przyznaniu medalu na wniosek Zarządu Regionu Gdańskiego NSZZ „Solidarność” podjął XIX Krajowy Zjazd Delegatów NSZZ „Solidarność” w Wasilkowie.

PROJEKTY UNIJNE

Projekt współfinansowany przez Unię Europejską w ramach Europejskiego Funduszu Społecznego

Zarządzanie wiekiem jako czynnik zwiększający potencjał adaptacyjny przedsiębiorstw

Zarządzanie wiekiem stawia sobie za cel poprawę środowiska pracy pracowników oraz ich zdolności do jej wykonywania z uwzględnieniem wieku. Strategia zarządzania wiekiem powinna uwzględniać różne potrzeby wszystkich grup wiekowych pracowników i wykorzystywać ich odmienne możliwości, różne zasoby wiedzy i doświadczenia. Szczególne miejsce w zarządzaniu wiekiem powinny zajmować problemy starszych pracowników i być nastawione na utrzymanie w zatrudnieniu osób, które przekroczyły 45 rok życia przy zachowaniu efektywności ich pracy.

NSZZ „Solidarność” i firma doradczo-szkoleniowa ProFirma sp.z.o.o. wspólnie realizują projekt, który pozwoli podnieść wiedzę i umiejętności pracodawców i struktur związkowych dla upowszechniania, inicjowania i wdrażania strategii zarządzania wiekiem w przedsiębiorstwach na terenie całej Polski. Struktury związku zyskają przeszkolonych związkowców, którzy nabeżdżą wiedzę i umiejętności w zakresie zarządzania wiekiem.

W ramach projektu zostaną przeprowadzone szkolenia na terenie całego kraju dla 495 przedstawicieli NSZZ „Solidarność” ze struktur krajowych, regional-

nych oraz zakładowych oraz 2260 przedsiębiorców i przedstawiciele kadry zarządzającej przedsiębiorstwem oraz specjalistów zajmujących się polityką personalną.

Przeszkoleni działacze uzyskają certyfikaty zaświadczające o nabyciu wiedzy i umiejętności w zakresie zarządzania wiekiem.

Dla przedstawicieli związkowych zaplanowano szkolenia z zakresu:

1. Społeczne aspekty wykorzystania kwalifikacji starszych pracowników
2. Strategia zarządzania wiekiem
3. Mentoring
4. Elastyczny czas pracy

5. Proces rekrutacji i zwolnień
6. Szkolenia i przegląd kwalifikacji
7. Aktualizacja kompetencji

W ramach projektu powstała sieć regionalnych pracowników ds. rekrutacji. Poniżej zamieszczamy wykaz osób, które w regionach będą zajmować się rekrutacją działaczy związkowych na szkolenia. Zainteresowane osoby mogą bezpośrednio kontaktować się z rekruterem w danym regionie.

Zachęcamy także do wchodzenia na stronę internetowa projektu www.zwiekiem.eu Tam znajdziecie Państwo dodatkowe informacje o projekcie.

Regionalni pracownicy ds. rekrutacji w regionach

Regionalni pracownicy ds. rekrutacji w regionach				
Lp.	Nazwa Regionu	Imię i nazwisko regionalnego pracownika ds. rekrutacji	Kontakt do rekrutera	Adres i miejsce pełnienia dyżurów
1.	Gdański	Roman Stegart	58 3084272 r.stegart@solidarnosc.gda.pl	Zarząd Regionu Gdańskiego ul. Wały Piastowskie 24 80-855 Gdańsk pokój nr 114
2.	Warmińsko-Mazurski	Józef Dziki	601619198 89 5355460 sekretariat@solidarnosc-olsztyn.org.pl	Zarząd Regionu Warmińsko-Mazurski ul. Głowackiego 28 10-448 Olsztyn pokój nr 207
3.	Dolny Śląsk	Beata Dąbrowska	783220102 71 7810150 wroc@solidarnosc.org.pl	Zarząd Regionu Dolny Śląsk ul. pl. Solidarności 1/3/5 53-661 Wrocław pokój nr 124
4.	Elbląski	Janina Malanowska	502421544 55 6415886 jjma@wp.pl	Zarząd Regionu Elbląski ul. 1 Maja 2 82-300 Elbląg sala konferencyjna
5.	Pomorze Zachodnie	Dariusz Mądraszewski	502313906 091 422 74 22 solidarnosc@solidarnosc.szczecin.pl	Zarząd Regionu Pomorze Zachodnie ul. Wojska Polskiego 113 70-483 Szczecin pokój nr 104
6.	Ziemia Łódzka	Anna Kolińska	693636417 42 6772616 szkolenia.lodz@solidarnosc.org.pl	Zarząd Regionu Ziemia Łódzka ul. Kamieńskiego 18 90-229 Łódź pokój nr 209
7.	Małopolski	Henryk Łabędź	510073730 12 4216054 private.1962@interia.pl	Zarząd Regionu Małopolska ul. pl. Szczepański 5 31-011 Kraków

Informacje różne

				pokój nr 412
9.	Zielonogórski	Irena Danuta Łakomska	68 3202207 oswiata@solidarnosc.zgora.pl	Zarząd Regionu Zielonogórski ul. Lisowskiego 5 65-072 Zielona Góra pokój nr 17
9.	Podbeskidzie	Anna Bieniek-Ozga	606712507 33 8126752 zprzew.bbial@solidarnosc.org.pl	Zarząd Regionu Podbeskidzie ul. Asnyka 19 43-300 Bielsko Biała pokój nr 6
10.	Wielkopolska Południowa	Zenon Borowski	698101977 62 7671114 zenonborowski@poczta.onet.pl	Zarząd Regionu Wielkopolska Południowa ul. 3-go Maja 13 A 62-800 Kalisz pokój – sekretariat Zarządu Regionu
11.	Podlaski	Izabela Żmojda	85 7481109 509925238 izmojda@op.pl	Zarząd Regionu Podlaskiego ul. Suraska 1 15-093 Białystok pokój nr 204
12.	Podkarpacie	Michał Szymański	888959662 13 4324912 michalsz@gower.pl	Zarząd Regionu Podkarpacie ul. Słowackiego 4 38-400 Krosno pokój biura prawnego ZR
13.	Rzeszowski	Robert Warchoł	889831740 17 862 17 09 rozwoj.rzesz@solidarnosc.org.pl	Zarząd Regionu Rzeszowski ul. A. Matuszczaka 14 35-083 Rzeszów pokój nr 15
14.	Śląsko-Dąbrowski	Joanna Ciechelska	32 2537800 32 3538425 w. 219 sekrzr@solidarnosckatowice.pl	Zarząd Regionu Śląsko-Dąbrowski ul. Floriana 7 40-286 Katowice pokój nr 110
15.	Ziemia Radomska	Krzysztof Kośla	722394343 48 3623643 w. 25 krzysztofkola@neostrada.pl solidar2@radom.net	Zarząd Regionu Ziemia Radomska ul. Traugutta 52 26-600 Radom pokój nr 4
16.	Wielkopolska	Anna Wegner	694604607 61 8530860 an- na.wegner@solidarnosc.poznan.pl	Zarząd Regionu Wielkopolska ul. Zamkowa 1/2 61-768 Poznań pokój nr 12
17.	Świętokrzyski	Paweł Krzeszowski	691970643 41 3441689, 41 3447703 krzeszowski.kielce@solidarnosc.org.pl	Zarząd Regionu Świętokrzyski ul. Planty 16 a 25-502 Kielce pokój nr 405
18.	Środkowo-Wschodni	Joanna Dinejko	81 5320811 691128770 stokrotka.lublin@solidarnosc.org.pl sekretariat.lublin@solidarnosc.org.pl	Zarząd Regionu Środkowo-wschodni ul. Królewska 3 20-109 Lublin pokój nr 33
19.	Jeleniogórski	Waldemar Lisowski	660780159 75 6415919 w.lisowski@op.pl	Zarząd Regionu Jelenia Góra ul. 1 Maja 25 58-500 Jelenia Góra

				pokój nr 6
20.	Ziemia Przemyska	Andrzej Buczek	781499885 16 670 59 67 przem@solidarnosc.org.pl	Zarząd Regionu Ziemia Przemyska ul. Barska 15 37-700 Przemyśl pokój przewodniczącego Zarządu Regionu
21.	Mazowsze	Wojciech Jezierski	661639275 22 3148028 (centrala) wj_solmazow@interia.pl	Zarząd Regionu Mazowsze ul. Wolska 47/7 01-201 Warszawa pokój nr 7
22.	Zagłębie Miedziowe	Krystyna Marcinowska	76 7210878 krystyna-marcinowska@o2.pl	Zarząd Regionu Zagłębie Miedziowe ul. Skarbka 9 59-220 Legnica
23.	Toruńsko-Włocławski	Sławomir Szablewski	606645055 solidarnoscdrumet@o2.pl	Zarząd Regionu Toruńsko-Włocławski ul. Piekary 35/39 87-100 Toruń

- *Maria Kościńska, pracownik ds. rekrutacji w Biurze Projektu*

ARTYKUŁ MIESIĄCA

NASZ DUSZPASTERZ

„Solidarność to jedność serc, umysłów i rąk zakorzeniona w ideałach, które są zdolne przemieniać świat na lepsze” – mówił ks. Jerzy Popiełuszko. Od początku istnienia NSZZ Solidarność kapłan uczestniczył w jej pracach i wspierał członków związku duchowo.

– Czuliśmy na początku niepewność, a nawet podejrzliwość w stosunku do ks. Jerzego. W końcu wielu spośród pracowników huty było członkami partii. Ale on przychodził, wciągał nas w różne akcje i powoli rodziło się między nami zaufanie – opowiada Karol Szadurski, w 1980 roku wiceprzewodniczący komitetu strajkowego w Hucie Warszawa.

Rewolucja w hucie

Karol Szadurski poznał księdza Jerzego na początku września 1980 roku. Trwały prace komitetu założycielskiego Solidarności na terenie Huty.

Wcześniej ks. Popiełuszko, odprawił mszę św. na terenie zakładu. Potem wspominał: „Trzeba było słyszeć te męskie głosy, które niejednokrotnie przemawiały niewyszu-

kany słówkami, a teraz z namaszczeniem czytały święte teksty. A potem z tysięcy ust wyrwało się jak grzmot: «Bogu niech będą dzięki»”. Karol Szadurski, jako współorganizator strajku wydał pozwolenie na odprawienie mszy. Sam jednak w niej nie uczestniczył. Czekał na wiadomości ze Stoczni Gdańskiej.

Przez następne miesiące ks. Jerzy bywał w hucie nawet kilka razy w tygodniu.

– Ks. Jerzy przychodził i obserwował, na czym polega praca tworzenie struktury i praca związku zawodowego. Przecież on wtedy właściwie pierwszy raz spotkał się z robotnikami. My stworzyliśmy kilkaset postulatów. Poprzez nie ks. Popiełuszko poznawał nasze problemy – mówi Karol Szadurski.

W styczniu 1981 roku odbyło się walne zebranie przedstawicieli „S” w Hucie. Wybrano na nim władze związku. – Przyjęliśmy ks. Jerzego na honorowego członka Komisji Zakładowej Solidarności. Został też kapelanem hutników warszawskich – wspomina Szadurski.

Ks. Popiełuszko brał udział w konsultacjach przy tworzeniu pierwszego zakładowego sztandaru Solidarności w Polsce. – Poświęcenie sztandaru to było nasze wielkie

święto – opowiada Szadurski. We mszy w kościele pw. św. Stanisława Kostki uczestniczyło kilka tys. osób.

Oryginalny sztandar po wizycie w hucie, trafił na przechowanie do domu ks. Jerzego. Miał tam być bezpieczny. Przy uroczystościach posługiwano się natomiast specjalnie sporządzoną kopią.

– W czerwcu '81 pojechaliśmy z ks. Jerzym pierwszy raz do Gdańska. Wmurowaliśmy przy Stoczni Gdańskiej tablicę poświęconą poległym stoczniowcom 1970. Byliśmy też na Westerplatte, gdzie odbywało się poświęcenie pomnika w formie krzyża. To tam ks. Jerzy poznał Lecha Wałęsę i jego szóstkę dzieci – mówi Szadurski.

Ks. Popiełuszko pojechał też z hutnikami na I Zjazd Solidarności w Gdańsku, który odbywał się we wrześniu i październiku '81 roku. Przywiózł wtedy bardzo trudno dostępną encyklikę Jana Pawła II „*Laborem exercens*”.

Codziennie rano przed obradami wraz z ks. Tischnerem odprawiał mszę św. dla uczestników.

Mapa potrzebujących

– Istniał wówczas magazyn z darami dla osób ubogich prowadzony przez osoby z parafii św. Stanisława Kostki. Dary te były przekazywane z Anglii. Ks. Jerzy wspierał tę działalność. Miała miejsce rozmowa organizatorki tej działalności ze Zbyszkim Bujaikiem. Poinformowany został o wielkim zapotrzebowaniu na pomoc humanitarną dla rodzin dotkniętych ubóstwem i o potrzebie pomocy ze strony regionu. W związku z rozwiązywaniem tego problemu spotkałam ks. Jerzego po raz pierwszy – opowiada Ewa Tomaszewska, która działała wówczas w mazowieckiej Solidarności. – Ta pomoc to było wspólne dzieło Kościoła i Solidarności. Magazyn przydał się, kiedy wybuchł strajk w Wyższej Oficerskiej Szkole Pożarnictwa w grudniu 1981 roku (ukrywającym się podchorążym potrzebna była odzież i żywność, a czasem leki), ale najbardziej przydał się w okresie stanu wojennego. Ks. Jerzy i osoby, prowadzące magazyn pomagali wówczas osobom, które znalazły się w trudnej sytuacji: zostały zwolnione z pracy, ukrywały się. Także ich rodzinom i rodzinom osób aresztowanych i internowanych – mówi Tomaszewska. Opowiada, że często wyszukiwano wśród

darów różne rzeczy dla ks. Jerzego. Ale zawsze okazywało się, że te rzeczy szybko znikały, bo ks. uznał, że przydadzą się bardziej komuś innemu.

Zaangażował się także w dostarczanie chorym leków.

Po wprowadzeniu stanu wojennego w Warszawie kardynał Józef Glemp powołał Komitet Prymasowski Pomocy Internowanym i Uwięzionym. Ks. Popiełuszko działał również w nim, mimo że jego także kilkakrotnie próbowano aresztować. Wśród internowanych było wielu bliskich księdzu związkowców. Znał także ich rodziny. Gdy wpadał na Piwną do kościoła św. Marcina, gdzie mieścił się ośrodek koordynacyjny Komitetu, z pamięci recytował listę podopiecznych i wiedział, co jest im potrzebne.

– W jego pokoju wisiła mapa Polski. Od początku stanu wojennego zaznaczał na niej miejsca, w których internowano i więziono ludzi za działalność związkową – mówi Ewa Tomaszewska.

Odwiedzał też internowanych. Ks. prałat Jan Sikorski, który był w więzieniu na Białołęce, pamięta, że zjawił się kiedyś z całym naręczem posłańców. Według niego ks. Popiełuszko był wówczas więźniom bardzo potrzebny.

Ks. Jerzy chodził też na niemal wszystkie rozprawy sądowe przeciw działaczom opozycyjnym. – Dawał nam ogromne wsparcie – mówi Karol Szadurski. I opowiada, że pod sutanną kapłan miał ukryty magnetofon, na którym nagrywał rozprawy. – Potem to szło w Radiu Wolna Europa – dodaje.

W czasie stanu wojennego i później pomagał także poszczególnym osobom wydostać się z więzienia. W najtrudniejszych dla związku momentach przechowywał pieniądze Regionu Mazowsze.

– Z jednej więc strony udzielał nam pomocy duchowej, z drugiej – materialnej – mówi Ewa Tomaszewska.

Złączeni modlitwą

Na początku stanu wojennego ks. Jerzy zaczął przewodniczyć mszom za ojczyznę. Cieszyły się ogromną popularnością nie tylko wśród związkowców. Uczestniczyły w nich tysiące osób z całej Polski.

Sztandary regionów Solidarności przechowywano w dolnym kościele i tylko raz w miesiącu zabierano je na mszę za ojczyznę. Poza teren kościelny nie były wywożone z obawy przed SB.

27 lutego 1983 roku ks. Jerzy mówił podczas mszy za ojczyznę: „Są więzienia niewidzialne, jest ich bardzo wiele. Są więzienia, w których ludzie rodzą się, rosną i umierają. Są więzienia systemów i ustrojów. Te więzienia nie tylko niszczą ciała, ale sięgają dalej, sięgają duszy, sięgają w głąb prawdziwej wolności”. I apelował: „Postawmy życie w Prawdzie na pierwszym miejscu, jeżeli nie chcemy, by nasze sumienie porosło pleśnią”.

„Mówił mądre rzeczy najprostszym językiem. Robotnicy go bardzo lubili i cenili. To zresztą, moim zdaniem, był prawdziwy powód, dla którego został zabity. Miał duchowy wpływ na rzesze ludzi, a komuniści utożsamiali to z władzą cywilną. Uważali, że jest liderem politycznym” – mówił mecenas Edward Wende.

To, że traktowano go, jako przywódcę politycznego, denerwowało go. Chciał przede wszystkim być pośrednikiem między ludźmi a Bogiem i tłumaczyć ludziom Ewangelię.

„Nie było w tych kazaniach akcentów politycznych, choć takie zarzuty wtedy oficjalnie wysuwano. To jest bardzo ważne: on miał wówczas ogromną szansę zaangażowania się bezpośrednio w politykę. Mógł stać się działaczem politycznym, ale świadomie tego nie uczynił. Inaczej pojmował swe posłannictwo” – podkreślał wiele lat po śmierci ks. Jerzego ks. Zdzisław Król.

Ks. Jerzy w kazaniach często wspominał o Solidarności. 27 listopada 1983 roku mówił na przykład: „W sierpniu 1980 roku objawiła się dojrzałość ludzi zjednoczonych we wspólnym budowaniu Ojczyzny w miłości. Solidarność pokazała, że Naród zjednoczony z Bogiem i braćmi zdolny jest wiele dokonać”.

– Na te msze przyjeżdżali ludzie z całej Polski. Były transparenty z hasłami pisanymi tzw. solidarycą. Najbardziej przejmujące dla mnie były te, na których po prostu było wypisane hasło „Solidarność” – wspomina Ewa Tomaszewska. – Uczestnicy tych mszy często podnosili palce w kształt litery V. Ks. Jerzy prosił, żeby zamiast rąk podnosić krzyże. Bardzo się bał, by ludzie niesprowokowali starć z milicją.

Ewa Tomaszewska wspomina, że w mszach uczestniczyli także niewierzący. – Osoby te potrzebowały wsparcia duchowego i ks. Jerzy potrafił im je dać – twierdzi.

Nadzieja zrodzona na Jasnej Górze

W 1982 roku pojechał z hutnikami na Jasną Górę. – Na początku było nas kilkaset osób. Dopiero półtora roku później udało się zorganizować pielgrzymkę wszystkich ludzi pracy – opowiada Szadurski. Pomysł konsultował z Lechem Wałęsą.

18 września 1983 roku na Jasnej Górze zebrało się ponad 8 tys. pątników. Program ułożył ks. Jerzy. Potem pielgrzymkę wspominał Lech Wałęsa: „Przeżywając trudne czasy, poczuliśmy wtedy siłę. Uświadomiliśmy sobie, że jest nas dużo i że razem możemy więcej zrobić, próbować znaleźć rozwiązanie, modląc się. Potrzebowaliśmy wsparcia, trwałych fundamentów wiary. Temu służyły następne spotkania”.

– Jest taki wpis w kronice pielgrzymów na Jasnej Górze z 18 września 1983 roku, który głosi, że w pielgrzymce uczestniczyły osoby, które wcześniej działały w NSZZ Solidarność. To duża odwaga, bo przecież związek był już wtedy zdelegalizowany – mówi Mirosław Kowalik, przewodniczący Regionu Częstochowskiego „S”.

Potem bywało, że na Jasnej Górze zjawiało się nawet 150 tys. ludzi.

– Do dziś udział w pielgrzymce jest czymś absolutnie szczególnym. To naturalna potrzeba ludzi związanych z Solidarnością – ocenia Mirosław Kowalik. – Myślę, że dużą rolę w rozwinięciu się pielgrzymek miała nie tylko charyzma ks. Jerzego, ale także jego męczeńska śmierć.

Od 1985 roku pielgrzymkę organizuje NSZZ Solidarność. W zaproszeniu na ubiegłoroczną, odbywającą się w 25. rocznicę śmierci ks. Popiełuszki, przewodniczący NSZZ Solidarność, Janusz Śniadek pisał o ks. Jerzym: „Ten bohaterski, a zarazem skromny Kapłan poprowadził nas na Jasną Górę w czasie, gdy zrodzoną wraz z Solidarnością Nadzieję, ówczesna władza próbowała, wprowadzając stan wojenny, zabić. Zamordowano Kapłana, który przewodniczył Pierwszej i Drugiej, tak bardzo solidarnościowej, Pielgrzymce Ludzi Pracy, ale Nadzieja i Solidarność przeżyły”. Co roku w

pielgrzymce bierze udział mama ks. Jerzego – Marianna Popiełuszko.

Próbowaliśmy go chronić

Wśród najcenniejszych pamiątek ks. Popiełuszko przechowywał m.in. malowidła wykonane w więzieniach na ręcznikach i znaczki Solidarności.

Wkrótce coraz mocniej szykanowany, sam potrzebował wsparcia. Wtedy ludzie Solidarności go nie opuścili. Po licznych prowokacjach i atakach na ks. Jerzego, jego przyjaciele postanowili wyznaczać sobie dyżury w jego mieszkaniu. Jeździli z nim też po kraju.

Związkowcy nie opuszczali go także, gdy chodził na liczne przesłuchania.

– Przychodziliśmy pod Pałac Mostowskich, żeby sprawdzić, czy nic się z nim złego nie dzieje – opowiada Ewa Tomaszewska.

12 lipca 1984 roku sformułowano przeciw ks. Jerzemu akt oskarżenia. W uzasadnieniu napisano: „nawiązując do różnych wydarzeń historycznych oraz aktualnej sytuacji społeczno-politycznej w Polsce dokonywał gloryfikacji byłego NSZZ Solidarność i jego aktywistów”. Wcześniej podczas przesłuchania pytano go na przykład, dlaczego deformuje hostię podczas liturgii (trzyma ją w kształcie litery V).

Z przesłuchań i aresztu zawsze wychodził cały, ale coraz bardziej zmęczony.

19 października 1984 roku został uprowadzony. Kiedy znaleziono jego ciało Solidarność pogrzeżyła się w żałobie. Lech Wałęsa powiedział na pogrzebie: „Solidarność zwycięży, bo Ty oddałeś za nią swoje życie”.

Jesteśmy mu coś winni

– Najważniejszą rzeczą, zaświadczałą o wielkości postaci historycznej pozostaje przecież ciągła pamięć żyjących – mówił w ubiegłym roku TS Jarosław Lange, przewodniczący Regionu Wielkopolska. – Spotykamy się każdego dziesiątego na mszach jemu poświęconych. Pamięć o nim stale nam towarzyszy, również w trudnych chwilach.

Ewa Tomaszewska zaś dodaje: – Byliśmy mu coś winni. Dlatego powstały służby czuwające przy jego grobie. Materiały i infor-

macje zebrane przez Służbę Informacyjną przydały się w trakcie procesu beatyfikacyjnego. Większość członków tych służb to ludzie wywodzący się z Solidarności.

Żyje także żoliborska Droga Krzyżowa Ludzi Pracy organizowana przez „S”. Dziś łączy przesłanie ks. Jerzego ze współczesnymi problemami.

Dzięki wsparciu Solidarności w podziemiach kościoła św. Stanisława Kostki wybudowano muzeum poświęcone ks. Jerzemu.

Najbardziej uroczyście obchodzi się jednak rocznice śmierci ks. Popiełuszki. W 20. rocznicę śmierci powstały m.in. popiersie ks. Jerzego w Suchowoli i pomnik w Częstochowie. W ubiegłym roku uroczyście odsłoni m.in. pomniki ks. Popiełuszki w Bytomiu i Puławach.

Teofil Bogucki pisał po śmierci ks. Jerzego: „Jeden z kapłanów (ksiądz Korża) powiedział, że «robotnicy to było jego Westerplatte, którego bronił, pragnąc ulżyć ich doli». Całym sercem zajął się robotnikami. Związany był z Solidarnością i w Związku tym widział ratunek dla Polski”.

– Po Twoich słowach i czynach rozumieliśmy, że nas kochasz – mówił natomiast w imieniu związkowców Janusz Śniadek podczas dwudziestej rocznicy śmierci ks. Popiełuszki.

Janusz Śniadek – przewodniczący Solidarności

Jego słowa i nauczanie są dzisiaj zdumiewająco aktualne. Mówił rzeczy ponadczasowe, uniwersalne. Mówił, że prawda jest niezmienna, że prawdy nie da się zniszczyć taką czy inną ustawą, że pokój musi być zbudowany na sprawiedliwości. Mówił też, że prawda jest zawsze zwięzła, a kłamstwo owija się w wielomówstwo. Wreszcie, że korzeniem wszelkich kryzysów jest brak prawdy. Trzeba o tym zawsze pamiętać, bo dzisiaj ci wszyscy, którzy posługują się kłamstwem i sprawiają, że kłamstwo jest obecne w polskim życiu publicznym, dopuszczają się tak naprawdę kolejnego zamachu na księdza Jerzego!

Dla mnie nasz Kapelan, kapelan Solidarności, był przede wszystkim kapłanem prawdy. Przelana krew księdza Jerzego wydała wspaniały owoc – wolność Ojczyzny.

Ewa Tomaszewska – pracownik naukowy UW, związkowiec; senator i poseł RP; w stanie wojennym internowana, później aresztowana za działalność w konspiracyjnych strukturach Solidarności

Ksiądz Jerzy był dla mnie po prostu przyjacielem. Osobą, która w potrzebie poda rękę. Kimś, na kogo zawsze można liczyć. Gdy dotarła do niego informacja o moim uwięzieniu, ksiądz Jerzy zaraz napisał krótki list do biskupa Władysława Miziołka, z prośbą o pomoc. Warszawski hierarcha interweniował u władz w mojej sprawie. I choć generał Kiszczak w przykry sposób odpowiedział księdzu biskupowi, to jednak wyszłam na wolność już w trakcie procesu. Innym razem, ks. Popiełuszko, Seweryn Jaworski i ja spotkaliśmy się w szpitalu przy łóżku Piotra Bednarza, którego właśnie przywieziono z Barczewa... Gdy tego samego dnia wieczorem zostałam napadnięta i pobita przez nieznanego sprawcę, ksiądz Jerzy nazajutrz przysłał mi „Dzieje Apostolskie” z dedykacją, życzeniami powrotu do zdrowia oraz zapewnieniem o pamięci w modlitwie. Spotykaliśmy się na procesach znajomych studentów, robotników, osób współpracujących z Nim w parafii. Ksiądz Jerzy chodził do sądu, żeby wspierać swą obecnością sądzonych, by być przy nich w chwilach trudnych. Często spotykaliśmy się na słynnych mszach za ojczyznę, podczas których ksiądz Jerzy wychodził z komunią do ludzi stojących poza szczelnie wypełnionym wiernymi kościołem. Gest wobec osób, którym zwłaszcza zimą na mrozie było najtrudniej wytrwać podczas liturgii, dobrze ukazywał postawę tego kapłana. Warto pamiętać, że ksiądz Jerzy był wątłego zdrowia. Wychoząc zimą poza kościół, narażał je dla innych. We wszystkim, co robił, pozostawał zwyczajnym, skromnym, także wesołym człowiekiem, a jednocześnie bardzo wrażliwym na duchowe i materialne potrzeby bliźnich. Bardzo zdecydowanie stawał po stronie prawdy, choćby miała wiele kosztować. Serdeczny, ciepły w kontaktach, przejawiał ewangeliczny radykalizm nakazujący kochać nawet nieprzyjaciół. Nigdy też nie wahał się występować w obronie osób, którym dzieje się krzyw-

da. A wtedy krzywda działa się zwłaszcza ludziom Solidarności. (waż)

Jerzy Langer – wiceprzewodniczący KK „S”; w stanie wojennym karany przez sądy organizator tajnych struktur „S”; odpowiedzialny w regionie za wybory w 1989; współautor statutu związku

Nie tylko dla ludzi Solidarności, ale dla wszystkich, którzy kochają ojczyznę, ksiądz Jerzy pozostaje niedościgłym wzorem patrioty. Z kolei ludzie wiary, nie tylko w naszym kraju, oczekują bliskiej już uroczystości wyniesienia Go na ołtarze. Choć z pewnością wolelibyśmy, żeby ten skromny, ale charyzmatyczny kapelan Solidarności, który miał tak ogromny wpływ na wielu Polaków, nadal żył wśród nas. Wciąż należy podziwiać determinację, z jaką ksiądz Jerzy przekazywał prawdę i o nią walczył. Dziś aż takich ofiar za wierność prawdzie ponosić w Polsce nie trzeba, a mimo to brakuje Jego naśladowców walczących o wspólne ideały z podobną wytrwałością i bezkompromisowością. Ksiądz Jerzy bardzo by się nam teraz przydał. Beatyfikacja kapelana Solidarności będzie też rodzajem zadośćuczynienia dla pani Mariany Popiełuszko, która najpierw bardzo cieszyła się z kapłaństwa swego syna, by później z wielką pokorą i, mimo cierpień, bez słowa skargi również jego męczeńską śmierć przyjmując jako wyraz Bożej Opatrzności. Wydaje mi się, że to jeden z tych rzadkich, o ile nie jedyny przypadek we współczesnych dziejach Kościoła, że któreś z rodziców doczekało beatyfikacji swego dziecka. To jednocześnie powód do radości, że cicha ofiara matki, której pobożność odegrała wielką rolę w duchowej formacji późniejszego kapłana, zostanie teraz nagrodzona. Mnie, ze względu na imię, które noszę, przybędzie dodatkowy patron, i to w dodatku ktoś, kogo osobiście poznałem na Jasnej Górze podczas drugiej pielgrzymki ludzi pracy we wrześniu 1984. Solidarność zyska orędownika wśród błogosławionych, a wiele struktur związkowych będzie musiało uzupełnić o słowo „Błogosławiony” napisy haftowane na organizacyjnych sztandarach.

• *Barbara Doraczyńska*

Drodzy czytelnicy Biuletynu Informacyjnego Komisji Krajowej

Wraz z rozsyłanym Serwisem Informacji Solidarności w czerwcu i lipcu 2010 r. przesłane zostały następujące materiały i dokumenty:

SIS nr 24 (178) z 8 czerwca 2010

- 1) Fotoreportaż – Błogosławiony kapelan „Solidarności”
- 2) Komunikat CBOS – Beatyfikacja księdza Jerzego Popiełuszki, Warszawa, maj 2010

SIS nr 25 (179) z 14 czerwca 2010

- 1) Zorganizowani mają lepiej

SIS nr 26 (180) z 21 czerwca 2010

- 1) SIS tematyczny – Wybory 2010

SIS nr 27 (181) z 28 czerwca 2010

- 1) SIS Szkoleniowy – Dyskusja, o sztuce delegowania
- 2) Ulotka – Zorganizowani mają lepiej
- 3) Przemówienie przewodniczącego Komisji Krajowej Janusza Śniadka podczas uroczystości w Poznaniu
- 4) SIS specjalny – Jarosław Kaczyński do ludzi pracy
- 5) Plakat – 21 Międzynarodowy Wyścig Kolarski „Solidarności” i Olimpijczyków.

SIS nr 28 (182) z 5 lipca 2010

- 1) Opracowanie – Oblicza dialogu, praca zbiorowa
- 2) SIS tematyczny – Wybory 2010

SIS nr 29 (183) z 12 lipca 2010

- 1) Zorganizowani mają lepiej

SIS nr 30 (184) z 19 lipca 2010

- 1) Pismo ws. artykułu „Czy Polska praca jest chora” z dn. 14 lipca 2010
- 2) SIS tematyczny – Społecznie odpowiedzialni

SIS nr 31 (185) z 26 lipca 2010

- 1) Zorganizowani mają lepiej

Osoby zainteresowane otrzymaniem ww. dokumentów i materiałów mogą skontaktować się z Mariuszem Depką z Sekretariatu Prezydium Komisji Krajowej – tel. 58 3084213 lub e-mail sekprez@solidarnosc.org.pl